

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 22 декември 2021 г.
(OR. en)

15296/21

**Междуинституционално досие:
2021/0434(CNS)**

**FISC 253
ECOFIN 1299
IA 217**

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 22 декември 2021 г.

До: Г-н Јерре TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2021) 565 final

Относно: Предложение за ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА за определяне на правила за предотвратяване на злоупотребата с фиктивни образувания за данъчни цели и за изменение на Директива 2011/16/ЕС

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2021) 565 final.

Приложение: COM(2021) 565 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 22.12.2021 г.
COM(2021) 565 final

2021/0434 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за определяне на правила за предотвратяване на злоупотребата с фиктивни образувания за данъчни цели и за изменение на Директива 2011/16/ЕС

{SEC(2021) 565 final} - {SWD(2021) 577 final} - {SWD(2021) 578 final} -
{SWD(2021) 579 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Мотиви и цели на предложението**

На 18 май 2021 г. Европейската комисия прие съобщение относно данъчното облагане на предприятията за 21-ви век¹ с цел насърчаване на стабилна, ефикасна и справедлива система за корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз. В него се излага както дългосрочна, така и краткосрочна визия за подпомагане на възстановяването на Европа от пандемията от COVID-19 и за гарантиране на адекватни публични приходи през следващите години. Неговата цел е да се създаде равнопоставена и сигурна бизнес среда, която може да стимулира устойчив растеж в Съюза, съпроводен с множество работни места. Настоящото предложение е една от краткосрочните, целенасочени инициативи, които бяха обявени в съобщението като средство за подобряване на настоящата данъчна система с акцент върху осигуряването на справедливо и ефективно данъчно облагане.

Въпреки че през последните години беше постигнат значителен напредък в тази област, особено с приемането на Директивата срещу избягването на данъци² и разширяването на обхвата на Директивата за административното сътрудничество³, продължава да съществува риск правните субекти без минимално съдържание и икономическа дейност да бъдат използвани за неправомерни данъчни цели, като отклонение от данъчно облагане и избягване на данъци, както беше потвърдено от неотдавнашните мащабни медийни разкрития⁴. Въпреки че може да има основателни причини за използването на такива образувания, трябва да бъдат предприети по-нататъшни действия за справяне със ситуацията, при които данъкоплатците заобикалят задълженията си по данъчното законодателство или действат в разрез с действителната цел на данъчното законодателство, като злоупотребяват с предприятия, които не извършват реална икономическа дейност. Резултатът от тези ситуации е намаляване на общото данъчно задължение на данъкоплатците. Такъв резултат води до изместване на данъчната тежест за сметка на честните данъкоплатци и изкривява бизнес решенията във вътрешния пазар. Ако не бъде ефективно преодоляна, тази ситуация създава среда на нелоялна данъчна конкуренция и несправедливо разпределение на данъчната тежест. Настоящата директива се прилага за всички предприятия, които се считат за местни лица за данъчни цели и имат право да получат удостоверение за местно лице за данъчни цели в държава членка.

Настоящата директива има за цел борба с практиките на избягване на данъци и отклонение от данъчно облагане, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, и съответно в нея се определят правила за борба с избягването на данъци и

¹ COM(2021) 251 final.

² Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 19.7.2016 г., стр. 1).

³ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

⁴ Вж. например разследването OpenLux, както и досиетата „Пандора“ от неотдавна.

отклонението от данъчно облагане в конкретна област. Тя е в отговор на искане от Европейския парламент за действия на ЕС за противодействие на злоупотребата с фиктивни образувания за данъчни цели и, в по-общ план, на настояването на няколко държави членки, на предприятията и на гражданското общество за по-силен и по-съгласуван подход на ЕС срещу избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Настоящата директива е част от основната стратегия на ЕС за прякото корпоративно данъчно облагане, целяща да гарантира, че всеки плаща своя справедлив дял. През последното десетилетие Комисията провежда последователно политики за борба с избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане.

Например през 2012 г. Комисията по-специално публикува препоръка относно агресивното данъчно планиране, в която препоръчва на държавите членки конкретни мерки срещу двойното данъчно необлагане и изкуствените договорености за данъчни цели. През 2016 г. беше приета Директивата срещу избягването на данъци, за да се гарантира координираното прилагане в държавите членки на ключови мерки срещу избягването на данъци, произтичащи от международните действия по проекта за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. Успоредно с това, от приемането ѝ през 2011 г. Директивата за административното сътрудничество беше преразглеждана и разширявана няколко пъти, за да се осигури възможност за широкомащабен и своевременно обмен на данъчна информация в целия ЕС, включително относно данъчните становища, и за задължително оповестяване на договорености от страна на данъчните посредници. В международен план списъкът на ЕС на юрисдикциите, неосказващи съдействие за данъчни цели, се публикува от 2017 г. насам, наред с другото, за да се защитят данъчните основи на държавите членки от вредни данъчни практики на трети държави.

Съществуващите данъчни инструменти на равнището на ЕС обаче не съдържат изрични разпоредби, насочени към фиктивните образувания, т.е. образувания, които не извършват реална икономическа дейност, дори и предполагаемо да са ангажирани с такава, и с които може да бъде злоупотребено с цел избягване на данъци или отклонение от данъчно облагане. Рискът, който тези образувания могат да създадат за единния пазар и по-специално за данъчните основи на държавите членки, беше изведен на преден план от неотдашните скандали, свързани с данъчно облагане.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза (възможни бъдещи инициативи, които имат отношение към тази област на политиката)**

Настоящата директива следва съобщението на Комисията относно данъчното облагане на предприятията за 21-ви век за стабилна, ефикасна и справедлива система за корпоративно данъчно облагане в ЕС и отразява една от инициативите по линия на политиките, предвидени в посоченото съобщение. В това си качество тя допълва редица други инициативи по линия на политиката, насърчавани паралелно от Комисията, в краткосрочен и дългосрочен план. Те включват предложение за директива за осигуряване на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи в Съюза. Настоящата директива, която има за цел да възпре използването на фиктивни образувания, установени в Съюза за данъчни цели, има по-широк обхват от Директивата относно минималното равнище на данъчно облагане, тъй като обхваща всички образувания и правни договорености, които са местни лица за

данъчни цели в Съюза, без да се определя праг въз основа на приходите. От друга страна, правната рамка относно минималното равнище на данъчно облагане се прилага само за МГП и големите национални групи с общи приходи, надвишаващи 750 млн. евро. Тези групи също попадат в приложното поле на настоящата директива. Това е така, защото двете инициативи имат различни цели.

Правната рамка относно минималното равнище на данъчно облагане се отнася изключително до ставката, т.е. до равнището на данъчно облагане. Тя не разглежда потенциално вредни характеристики на данъчната основа, нито включва проверка на това дали дадено образувание притежава достатъчно съдържание, за да извършва дейността, която се предполага да осъществява. Вярно е, че прилагането на правилата относно минималното равнище на данъчно облагане може постепенно да възпре до известна степен създаването на фиктивни образувания. Резултати от такова естество обаче все още са неизвестни и не може да бъдат гарантирани на настоящия етап.

Освен това изключването от приложното поле на настоящата директива на групите, попадащи в приложното поле на Директивата относно минималното равнище на данъчно облагане, би създадо неравностойно третиране на фиктивните образувания, принадлежащи към по-малки групи, които не достигат прага от 750 млн. евро. От изискванията за прозрачност и данъчните последици съгласно настоящата директива ще бъдат освободени най-вече именно групите на големите МНП.

Обявените допълнителни инициативи включват предложения от всички образувания в ЕС да се изисква ежегодно да публикуват ефективната си данъчна ставка и да се преодолее данъчната неравнопоставеност в полза на дълговото финансиране чрез поставяне на капиталовото финансиране на единния пазар на равни начала с дълговото. Освен това настоящата директива е в съответствие с политиките на Съюза по отношение на прозрачността на информацията за действителните собственици и ги допълва.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Законодателството относно прякото данъчно облагане попада в обхвата на член 115 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС). Съгласно разпоредбата законодателните мерки за сближаване по посочения член приемат правната форма на директива.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Настоящото предложение е в съответствие с принципа на subsidiarity. Естеството на проблема е такова, че изисква предприемането на обща инициатива в целия вътрешен пазар.

Целта на правилата на настоящата директива е да се преодолеят презграничните практики на избягване на данъци и отклонение от данъчно облагане и да бъде осигурена обща рамка, която да се въведе координирано в националните законодателства на държавите членки. Тези цели не могат да бъдат постигнати по задоволителен начин чрез действия, предприети самостоятелно от всяка държава членка.

Използването на правни субекти и договорености без минимално съдържание с цел избягване на данъци или отклонение от данъчно облагане обикновено не е ограничено до територията само на една държава членка. Основна характеристика на съответните схеми е, че те засягат данъчните системи на повече от една държава членка по едно и също време. Поради това схема, която включва използването на фиктивно образувание, намиращо се в друга държава членка, би могла да засегне няколко държави членки.

Прегледът на правилата на държавите членки за борба с избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане показва разпокъсаност. Някои държави членки са разработили целенасочени правила или практики, включително критерии относно съдържанието, за да противодействат на злоупотребите от страна на фиктивни образувания в областта на данъчното облагане. Все пак повечето държави членки не прилагат целенасочени правила, а е възможно да разчитат на общи правила за борба със злоупотребите, които те обикновено прилагат според конкретния случай. Дори сред малкото държави членки, които са разработили целенасочени правила на национално равнище, правилата се различават значително и по-скоро отразяват националните данъчни системи и приоритети, вместо да са насочени към измерението на вътрешния пазар.

Съществуващата разпокъсаност би могла да се възпроизведе и евентуално да се задълбочи, ако държавите членки действат самостоятелно. Подобен подход би затвърдил настоящата неефективност и изкривявания във взаимодействието между отделните мерки. Ако целта е да се приемат решения, които работят за вътрешния пазар като цяло, и да се подобри неговата (вътрешна и външна) устойчивост срещу практиките на отклонение от данъчно облагане и избягване на данъци, които засягат или могат да засегнат еднакво всички държави членки, правилната стратегия включва координирана инициатива на равнището на ЕС.

Освен това една инициатива на ЕС ще осигури и добавена стойност в сравнение с това, което може да бъде постигнато с множество действия, предприети на национално равнище. Като се има предвид, че предвидените правила имат презгранично измерение и че фиктивните образувания обичайно се използват за свиване на данъчната основа на държава членка, различна от тази, в която се намира фиктивното образувание, е наложително при всички предложения да бъдат балансираны различните интереси в рамките на вътрешния пазар и да бъде взета предвид цялостната картина, за да се определят общи цели и решения. Това може да се постигне единствено при централизирано разработване на законодателството. Освен това един общ подход към фиктивните образувания би гарантирал правна сигурност и би намалил разходите за спазване на изискванията за предприятията, извършващи дейност в рамките на ЕС.

Поради това този подход е в съответствие с принципа на субсидиарност, заложен в член 5 от Договора за Европейския съюз.

- **Пропорционалност**

Предвижданите мерки не надвишават минимално необходимото равнище на защита на вътрешния пазар. Поради това в директивата не се предвижда пълна хармонизация, а само минимална защита на данъчните системи на държавите членки.

По-специално в директивата се предвижда проверка, която да улесни държавите членки да идентифицират по координиран начин в целия ЕС очевидните случаи на фиктивни образувания, с които се злоупотребява за данъчни цели. За идентифициране на

фиктивните образувания, които не са обхванати от настоящата директива, продължават да се прилагат националните правила, включително правилата, транспониращи правото на ЕС. Прилагането на тези национални правила следва да бъде улеснено също и в резултат на мерките по настоящата директива, тъй като държавите членки ще имат достъп до нова информация относно фиктивните образувания. Освен това в директивата се определят последиците за фиктивните образувания, като надлежно се вземат предвид действащите споразумения и конвенции между държавите членки и трети държави за премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, когато е приложимо, на капитала.

По този начин с директивата се гарантира съществената степен на координация в рамките на Съюза с оглед изпълнението на нейните цели. В този смисъл предложението не надхвърля необходимото за постигане на заложените в него цели и поради това отговаря на принципа за пропорционалност.

- **Избор на инструмент**

Предложеният инструмент е директива, която е единственият възможен инструмент при правно основание член 115 от ДФЕС.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Действащото законодателство срещу избягването на данъци не включва мерки, насочени към предприятия, които нямат минимално съдържание за данъчни цели. Поради това не е подходящо да се извършва оценка.

- **Консултации със заинтересованите страни**

На 4 юни 2021 г. ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ постави началото на обществена консултация относно евентуална инициатива за борба с използването на фиктивни образувания и договорености за данъчни цели. В нея се съдържаха 32 въпроса, насочени, наред с другото, към очертаване на проблема и породилите го фактори, както и към определяне на подходящата форма на действие на ЕС и на ключовите характеристики на фиктивните образувания, с които има риск да бъде злоупотребено за данъчни цели. Консултацията приключи на 27 август 2021 г. с общо 50 отговора.

Всички респонденти признават, че въпреки неотдавнашните мерки на ЕС срещу избягването на данъци проблемът с избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане продължава да съществува, включително чрез злоупотребата с фиктивни образувания. Докато някои респонденти приветстват нови целенасочени мерки за борба със злоупотребите в данъчната област, други считат, че те може да са преждевременни.

Като основни причини за проблема респондентите посочват слабия капацитет на данъчните администрации на държавите членки и незадоволителното административно сътрудничество.

Що се отнася до общите характеристики на фиктивните образувания, с които има риск да бъде злоупотребено за данъчни цели, съществува широко съгласие, че липсата на собствена банкова сметка е една от тях и е показателна. Налице е също така широко единомислие, че друга обща характеристика е когато директорите, в по-голямата си част, не пребивават в държавата, в която се намира дружеството. Няма обаче широко съгласие относно значението на други фактори, като например броя на служителите.

Освен това респондентите са съгласни, че фиктивните образувания, с които има риск да бъде злоупотребено, е по-вероятно да бъдат сред извършващите дейност по притежаване и управление на собствен капитал или интелектуална собственост или дейност по финансиране и лизинг. Макар респондентите да считат, че фиктивно образувание, с което може да бъде злоупотребено, може да бъде създадено под всякаква правна форма, те изглеждат са на мнение, че доверителната собственост е изложена на малко по-висок риск. Обстоятелството дали дадено дружество е малко или средно предприятие (МСП) не се откроява като важна характеристика, която трябва да се вземе предвид.

Обширен принос, който излиза извън рамките на въпросите в рамките на консултацията, беше предоставен най-вече от 33 респонденти, по-специално стопански и професионални сдружения. За разлика от другите респонденти, значителна част от тези респонденти изразяват опасения, че новото законодателство на ЕС, насочено срещу избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане чрез злоупотреба с фиктивни образувания, може да не е навременно, включително в контекста на международните обсъждания за глобално минимално ефективно данъчно облагане.

Освен това тези респонденти подчертават, че определянето на понятието „фиктивно образувание“ е предизвикателство и че оценката на липсата на съдържание зависи от фактите и обстоятелствата на всяко конкретно образувание. В тази връзка те подчертават, че данъкоплатците следва да имат ефективно право да представят доказателства за конкретните си обстоятелства. Полезно е, че тези респонденти също така предоставиха конкретни примери за структури, за които може да се счита, че нямат съдържание, т.е. че са фиктивни, но не са създадени с цел получаване на данъчни предимства, а по основателни търговски причини.

В допълнение към обществената консултация бяха проведени целенасочени консултации с национални експерти в областта на прякото данъчно облагане. На 22 юни 2021 г. беше проведено заседание на работна група IV „Данъчни въпроси“, след която имаше двустранни консултации. Като цяло държавите членки изразиха подкрепа за нова инициатива на ЕС, насочена срещу злоупотребата с фиктивни образувания с цел получаване на данъчни предимства. Държавите членки приветстваха определянето на общи правила относно злоупотребата с фиктивни образувания, заедно с рамка за административно сътрудничество. Държавите членки също така се застъпиха за широк обхват на новите мерки и подчертаха, че МСП също следва да бъдат обхванати. Сред наличните варианти на политиката държавите членки изразиха подкрепа за регулаторни действия.

При изготвянето на предложението си Комисията взе предвид резултатите от консултацията. По-специално, измежду различните варианти на политиката Комисията избра да внесе предложение за регулаторни и обвързващи действия, т.е. директива съгласно член 115 от ДФЕС. В предложената директива се набелязват образуванията, за които съществува риск да са фиктивни и с тях да се злоупотребява с цел получаване на

данъчни предимства, въз основа на набор от характеристики, които са общи за тези образувания. Конкретни фиктивни образувания обаче се изключват предварително, тъй като те често се използват по основателни търговски причини. При изготвянето на отличителните критерии, чрез които ще бъдат разграничени изложените на риск образувания, и при определянето на случаите, които следва да бъдат изключени, тъй като не създават риск от избягване на данъци или отклонение от данъчно облагане, Комисията използва информацията от заинтересованите страни. МСП не са изключени от предложението, тъй като е налице широко съгласие, че те действително създават относими рискове. Като признание на факта, че съдържанието в крайна сметка е въпрос на факти и обстоятелства, директивата включва механизъм, който позволява на данъчно задължените лица да оспорят резултата от съдържащата се в нея проверка, включително чрез доказване на търговските, неданъчни мотиви, които стоят в основата на определена структура. В същия дух структурите, които не са създадени с основната цел да получат данъчно предимство, могат да се възползват от определен механизъм, за да поискат предварително освобождаване.

Що се отнася до въпроса дали мерките, насочени срещу злоупотребата с фиктивни образувания за данъчни цели, биха били съвременни или преждевременни, Комисията счита, че действително съществува ясна необходимост от такива мерки. Необходимостта от такива мерки се откроява ясно след многократните скандали относно злоупотребата с фиктивни образувания в световен мащаб и по-специално в рамките на единния пазар. Бъдещото прилагане на правилата за глобално минимално ефективно данъчно облагане няма да разреши напълно проблема с фиктивните образувания, тъй като тези правила ще се прилагат само за многонационални дружества, които прескачат прага от 750 млн. евро, като всички дружества под този праг ще останат извън обхвата им. В същия дух Комисията оценява факта, че защитата на данъчните основи на държавите членки е още по-належаща с оглед на гарантирането на устойчива икономика при извънредните обстоятелства, наложени от здравната криза.

- **Събиране и използване на експертни становища**

При набелязването на подходящите мерки за борба със злоупотребата с фиктивни образувания за данъчни цели Комисията използва като основа обширно проучване, проведено от Международното бюро по фискална документация (МБФД). Проучването беше представено на Комисията в контекста на обществената консултация. Заключение от него е, че съществуващите мерки на ЕС срещу избягването на данъци не са достатъчни за справяне със свързаните с данъчното облагане проблеми по отношение на фиктивните дружества и че следва да се приветстват координирани действия за насърчаване на презграничната съгласуваност в приложимото данъчно третиране на фиктивните договорености. В него също така се отбелязва, че правила на държавите членки, насочени конкретно към фиктивните договорености, се срещат сравнително рядко. Освен това Комисията използва проучване относно дружествата „пощенски кутии“, проведено от външен изпълнител и възложено отделно от настоящата инициатива.

Комисията използва резултатите от тези проучвания при определянето на специфичните характеристики, които следва да открояват образуванията, за които има очевиден риск да са фиктивни и с тях да се злоупотребява с цел получаване на данъчни предимства.

- **Оценка на въздействието**

При подготовката на настоящата инициатива беше извършена оценка на въздействието.

На 22 октомври 2021 г. Комитетът за регулаторен контрол (КРК) даде положително становище с резерви относно представената оценка на въздействието във връзка с настоящото предложение и направи няколко предложения за подобрене⁵. Докладът за оценка на въздействието беше допълнително преразгледан в тази посока, както е обяснено по-долу.

В оценката на въздействието се разглеждат четири варианта на политиката в допълнение към основния сценарий, т.е. да не се предприемат никакви действия. Вариант 1 включваше предприемането на действия с незадължителен характер чрез разширяване на мандата на съществуващ инструмент за партньорска проверка — група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия). Като алтернатива в оценката на въздействието беше разгледана възможността Комисията да приеме препоръка към държавите членки. Може обаче да се очаква, че актовете с незадължителен характер ще имат ограничен ефект при решаването на проблема със злоупотребата с фиктивни образувания за данъчни цели, тъй като въпросът има презгранично измерение и изисква последователен подход в целия ЕС, който не може да бъде гарантиран чрез актове с незадължителен характер.

Варианти 2, 3 и 4 са регулаторни и предвиждат набор от правила, които следва да бъдат въведени във всички държави членки. Те се различават по степента, в която се преследва координация. Вариант 2 предвижда координация на критериите и процесите за идентифициране на фиктивните образувания, както и координация на тяхното третиране. В допълнение към вариант 2, вариант 3 включва механизъм за автоматичен обмен на информация. При вариант 4 към вариант 3 се добавя разпоредба за санкциониране на образуванията, които не спазват изискванията.

Различните варианти бяха сравнени въз основа на следните критерии: а) ефективност при намаляването на злоупотребите с фиктивни образувания, б) данъчни ползи за публичните финанси, в) разходи за спазване на изискванията за предприятията, г) разходи за спазване на изискванията за данъчните администрации, д) косвени ефекти върху единния пазар, е) косвени ефекти върху конкуренцията между предприятията, ж) косвени ефекти върху конкурентоспособността на ЕС, з) косвени ефекти — социални въздействия, и) съгласуваност. Сравнението показва, че въпреки разходите, свързани с тях, може да се очаква варианти 2, 3 и 4 да бъдат ефективни за постигане на целите на настоящата инициатива. Изглежда, че от всички тях при вариант 4 се постигат най-добри резултати. По-конкретно, очаква се този вариант да гарантира най-високо равнище на спазване на изискванията от попадащите в обхвата образувания, като същевременно той е съгласуван с настоящата програма на ЕС за борба с избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане и се основава на съществуващите системи за обмен на информация.

⁵ [Службата за публикации да вмъкне връзките към резюмето и положителното становище на Комитета за регулаторен контрол след тяхното публикуване.]

Икономически въздействия

Оценката на икономическите въздействия беше изготвена в условия на ограничени данни, тъй като инициативата се отнася до вид образувание, за което има остра липса на данни, както и липса на общоприето определение.

Ползи

Въпреки това се очаква предпочитаният вариант (вариант 4) да има положително икономическо въздействие. Като основна пряка полза се очаква събираемостта на данъчни приходи да се увеличи вследствие на намаляване на злоупотребите с фиктивни образувания в ЕС. Дори и слабо намаление на настоящата прогнозна загуба на данъчни приходи (оценявана на около 20 млрд. евро в ЕС) ще представлява значителен допълнителен публичен ресурс. Вариант 4 е най-ефективен, тъй като установяването на наличие на фиктивно образувание влече след себе си последици: обмен на информация между държавите членки и общ режим на санкции на равнището на ЕС. Биха могли да се извлекат някои допълнителни преки ползи от регулаторните такси в резултат на санкциите. Инициативата ще осигури и значителни косвени ползи. Благодарение на това действие ще бъде събрана ценна информация, за да се разбере по-добре явлението фиктивни образувания за данъчни цели. То също така ще е знак, че ЕС се е ангажирал да прекрати избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане в рамките на своите граници, като насърчава спазването на данъчните изисквания.

Разходи

Основните разходи, свързани с избрания вариант, са увеличението на разходите за спазване на изискванията за предприятията и данъчните администрации. Очаква се разходите за спазване на данъчните изисквания за предприятията да нараснат в ограничена степен. Като цяло разходите би трябвало да са сравнително ограничени, тъй като се очаква броят на дружествата, попадащи в обхвата на настоящата инициатива, да бъде малък (по-малко от 0,3 % от всички дружества в ЕС), а допълнителните данни, които трябва да представят попадащите в обхвата образувания, следва да бъдат лесни за извличане и относително лесни за предоставяне. Очаква се разходите за данъчните администрации също да нараснат умерено. Данъчните администрации следва да разширят капацитета си, за да администрират информацията, до която ще имат достъп, да въведат системите за подпомагане на обмена на информация и да налагат предлаганите санкции. Целта на настоящото предложение, както е замислено, е да се намери подходящо равновесие между положителните въздействия и допълнителната тежест. Съществуват рискове по отношение на способността на държавите членки да се справят с новите отговорности, например при управлението на данъчните становища.

Основни въведени промени

Комитетът за регулаторен контрол (КРК) даде положително становище с резерви относно оценката на въздействието. По-специално КРК отбеляза, че от оценката на въздействието не става ясно защо избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане следва да се разглеждат заедно и по какво законните фиктивни образувания се различават от онези, с които се злоупотребява за данъчни цели. КРК отбеляза също така, че оценката на въздействието не дава достатъчна обща представа за възможните алтернативни и/или допълнителни мерки извън въвеждането на законодателството на ЕС. Освен това КРК отбеляза, че оценката на въздействието следва да бъде подобрена по отношение на количествените оценки, по-специално разходите за спазване на

изискванията за предприятията, и следва да отразява по-добре различните гледни точки на заинтересованите страни в основния анализ. В приложение I към оценката на въздействието е обяснен начинът, по който са взети под внимание резервите на КРК. Няколко части от оценката на въздействието бяха преразгледани и бяха добавени нови части в отговор на опасенията, изразени от КРК. Първо, беше добавен нов раздел, за да се обясни, също и посредством примери, как фиктивните образувания могат да бъдат използвани по сходен начин както в практиките на избягване на данъци, така и в практиките на отклонение от данъчно облагане, и следователно защо има основание тези практики да бъдат разглеждани заедно. Освен това оценката на въздействието беше преразгледана, за да се поясни, че при разграничението между законните и незаконните фиктивни образувания става въпрос по-скоро за начина, по който те се използват, отколкото за формата им. Второ, оценката на въздействието беше разширена, за да бъдат отразени подробно различните алтернативи, разгледани на ранен етап, за борба с проблематичното използване на фиктивни образувания в данъчната област. В тази връзка е обяснено защо не се насърчава вариантът за регулиране на доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление като самостоятелна или допълваща мярка. Бяха анализирани допълнително и причините, поради които се счита, че въвеждането на изисквания за съдържание са подходящ за предвидената цел вариант. Трето, оценката на въздействието беше преразгледана, за да бъдат включени допълнителни подробности относно очакваните разходи за спазване на изискванията за предприятията и администрациите, и по-специално подробности относно мотивите за оценките, допълнителни аргументи и нови доказателства. Освен това няколко раздела от основната част на оценката на въздействието бяха преразгледани, за да бъде включен съответният принос на заинтересованите страни, събран чрез процедури на обществени и специфични консултации.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Вж. законодателната финансова обосновка.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и процедури за мониторинг, оценка и докладване**

След като бъде прието като директива, настоящото предложение следва да бъде транспонирано в националното право на държавите членки до 30 юни 2023 г. и да влезе в сила от 1 януари 2024 г. За целите на мониторинга и оценката на прилагането на директивата държавите членки ще предоставят ежегодно на Комисията съответната информация за всяка данъчна година, включително списък със статистически данни. Съответната информация е посочена в член 12 от директивата.

На всеки пет години, считано от [1 януари 2024 г.], Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива. Резултатите от настоящото предложение ще бъдат включени в доклада за оценката до Европейския парламент и до Съвета, който ще бъде изготвен преди [1 януари 2029 г.].

- **Подробно разяснение на специалните разпоредби на предложението**

Директивата е с широко приложно поле и цели да обхване всички предприятия, които могат да се считат за местни лица за данъчни цели в дадена държава членка, независимо от правната им форма. В този смисъл тя обхваща и правни договорености като събирателни дружества, които се считат за местни лица за данъчни цели в държава членка.

Директивата е насочена към конкретна схема, използвана с цел избягване на данъци или отклонение от данъчно облагане. Въпросната схема включва създаването на предприятия в рамките на ЕС, за които се предполага, че са ангажирани с икономическа дейност, но които в действителност не извършват никаква икономическа дейност. Вместо това причината, поради която те са създадени, е като цяло да се осигури възможност за предоставяне на определени данъчни предимства на техния действителен собственик или на групата, към която те принадлежат. Например финансово холдингово дружество може да събира всички плащания в резултат от финансовата дейност на съответните предприятия в различни държави — членки на ЕС, като се възползва от освобождаването от данъци, удържани при източника, съгласно Директивата относно данъчното облагане на лихви и роялти⁶, и след това да прехвърля тези доходи на свързано предприятие под юрисдикцията на трета държава с ниски данъци, като се възползва от благоприятни данъчни спогодби или дори от националното данъчно законодателство на конкретна държава членка. С оглед на борбата с тази схема, в настоящата директива се предвижда проверка, която ще помогне на държавите членки да идентифицират предприятията, които упражняват икономическа дейност, но нямат минимално съдържание и с които се злоупотребява с цел получаване на данъчни предимства. Тази проверка може да бъде наречена най-общо „проверка на съдържанието“. Освен това директивата предвижда данъчни последици за предприятията, които нямат минимално съдържание (фиктивните образувания). В нея също така се предвижда автоматичен обмен на информация, както и евентуално подаване на искане от една държава членка към друга за данъчни ревизии за по-широка група от предприятия, които се третират като рискови (тъй като отговарят на определени условия), но не са непременно лишени от съдържание за целите на настоящата директива. Определянето на подходящото данъчно третиране и обменът на информация би трябвало да обезкуражат използването на въпросната схема, като неутрализират всички придобити или потенциални данъчни предимства.

Предвид горното директивата е структурирана по такъв начин, че да отразява като цяло логическата последователност на всяка стъпка от посочената по-горе проверка на съдържанието. Стъпките са 7: предприятия, които следва да представят информация (поради това, че се считат за „рискови“); представяне на информация; възможност за освобождаване от представяне на информация поради липса на мотиви от данъчно естество; презумпция за липса на минимално съдържание; възможност за оборване; данъчни последици; автоматичен обмен на информация чрез предоставяне на данни в централен регистър, както и евентуално искане за извършване на данъчна ревизия.

⁶ Директива 2003/49/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави членки (ОВ L 157, 26.6.2003 г., стр. 49).

Предприятия, които следва да представят информация

При първата стъпка различните видове предприятия се разделят на такива, при които има риск от липса на съдържание и риск с тях да бъде злоупотребено за данъчни цели, и такива, за които подобен риск е нисък. Рискови случаи са тези, при които са налице едновременно няколко характеристики, обикновено присъщи на предприятия без съдържание. Тези критерии се наричат най-общо „прагове“. Нискорискови случаи са тези, които не отговарят на нито един от критериите или отговарят само на някои от тях, т.е. тези, които не преминават „праговете“.

Съответните критерии, които съставляват „праговете“, имат за цел да открият като рискови предприятията, които привидно се занимават с презгранични дейности, които са географски мобилни и които освен това разчитат на други предприятия за собственото си администриране, по-специално трети страни професионални доставчици на услуги или техни еквиваленти.

Нискорисковите случаи, които не преминават „праговете“, не са от значение за целите на директивата. Поради това ресурсите могат да се съсредоточат върху най-рисковите случаи, т.е. онези, които притежават всички съответни характеристики и следователно преминават „праговете“.

За целите на данъчната сигурност предприятията, които извършват определени дейности, се изключват изрично и поради това от самото начало се считат за нискорискови и без значение за целите на директивата. Сред тях са предприятията, които или не биха преминали „праговете“, или, ако ги преминат, не биха били сметени за относими за целите на директивата на по-късен етап от проверката. За предприятията, които попадат в обхвата на някое от изключенията, не е необходимо да се преценява дали преминават „праговете“, или не.

Представяне на информация

Само предприятията, сметени за рискови при първата стъпка, преминават към втората стъпка, която заема основно място в самата проверка на съдържанието. Поради факта, че са рискови, от тези предприятия се изисква да представят в данъчната си декларация информация относно своето съдържание.

Представяне на информация относно съдържанието означава предоставяне на специфична информация, която обикновено вече е налична в данъчната декларация на предприятието, по начин, който улеснява оценката на извършваната от предприятието дейност. Акцентът е поставен върху конкретни обстоятелства, които обикновено са налице в предприятие, извършващо значителна икономическа дейност.

За важни се считат три елемента: първо — помещения, които са на разположение за изключително ползване от предприятието; второ — поне една собствена и активна банкова сметка в Съюза; и трето — поне един директор, който живее близо до предприятието и е ангажиран с неговите дейности, или — като друга възможност — достатъчен брой служители на предприятието, които са ангажирани в основните му дейности, генериращи приходи, и които живеят близо до предприятието. Ангажираността на директора с дейностите на предприятието може да се докаже чрез неговата квалификация, която следва да е такава, че да му позволява да играе активна роля в процесите на вземане на решения, официалните правомощия, които са му дадени, и действителното му участие в ежедневното управление на предприятието. Ако

обаче нито един директор с необходимата квалификация не живее близо до предприятието, ще се очаква предприятието да има адекватна връзка с държавата членка, в която твърди, че е местно лице за данъчни цели, ако по-голямата част от неговите служители, които изпълняват ежедневни функции, имат местожителство за данъчни цели в близост до тази държава членка. Вземането на решения също следва да се извършва в рамките на държавата членка на предприятието. Тези специфични елементи са подбрани въз основа на международния стандарт за значителна икономическа дейност за данъчни цели.

Трябва да се има предвид, че тези елементи са определени по отношение на предприятия с презгранична дейност, които са географски мобилни и които не разполагат със собствени ресурси за собственото си администриране.

Освен това представянето на информация трябва да бъде придружено от задоволителни писмени доказателства, които следва да бъдат приложени и към данъчната декларация, ако не са били вече включени в нея. Изискваните доказателства имат за цел да позволят на данъчните администрации да проверят пряко достоверността на представената информация, както и да придобият обща представа за положението на предприятието, за да преценят дали да започнат данъчна ревизия.

Презумпция за липса на минимално съдържание и данъчни злоупотреби

Третата стъпка от проверката предвижда подходяща оценка на информацията, представена от предприятието на втората стъпка по отношение на съдържанието. В нея се посочва как следва да се окачествят поне при първоначалния анализ резултатите от представянето на информацията, т.е. декларацията на предприятието, че то притежава или не притежава съответните елементи.

Ако дадено предприятие е рисков случай, тъй като е преминало „праговете“, и ако представената от него информация води до заключение, че му липсва поне един от съответните елементи по отношение на съдържанието, то следва да се счита за „фиктивно“ за целите на директивата, т.е. че му липсва съдържание и с него се злоупотребява за данъчни цели.

Ако дадено предприятие е рисков случай, но ако представената от него информация показва, че то притежава всички съответни елементи по отношение на съдържанието, то не следва да се счита за „фиктивно“ за целите на директивата. Тази презумпция обаче не изключва данъчните администрации все пак да преценят, че това предприятие:

- е фиктивно за целите на директивата, тъй като подадените писмени доказателства не потвърждават представената информация; или
- е фиктивно или няма значителна икономическа дейност съгласно националните правила, различни от настоящата директива, като се вземат предвид представените писмени доказателства и/или допълнителни доказателства; или
- не е действителният собственик на изплащаните му приходни потоци.

Оборване на презумпцията за фиктивно дружество

Четвъртата стъпка включва правото на предприятието, за което за целите на директивата се счита, че е фиктивно и че с него се злоупотребява за данъчни цели, да

докаже противното, т.е. да докаже, че има съдържание или че във всеки случай с него не се злоупотребява за данъчни цели. Тази възможност е много важна, тъй като проверката на съдържанието се основава на показатели и поради това може да не обхване конкретните факти и обстоятелства на всеки отделен случай. Поради тази причина данъчно задължените лица ще имат ефективно право да предявят претенция, че не са фиктивни по смисъла на директивата.

За да оборят презумпцията, че са фиктивни, данъчно задължените лица следва да представят конкретни доказателства за извършваните от тях дейности и за начина, по който ги извършват. Очаква се представените доказателства да включват информация за търговските (т.е. неданъчни) мотиви за създаване и поддържане на предприятие, което не се нуждае от собствени помещения и/или банкова сметка и/или специално ръководство или служители. Очаква се те да включват информация и за ресурсите, които това предприятие използва, за да извършва действително дейността си. Очаква се също така те да включват информация, която позволява да се провери връзката между предприятието и държавата членка, в която то твърди, че е местно лице за данъчни цели, т.е. да се провери дали ключовите решения относно генериращите стойност дейности на предприятието се вземат там.

Въпреки че горепосочената информация е от съществено значение и е задължително да бъде предоставена от предприятието, оборващо презумпцията за фиктивност, то е свободно да представи допълнителна информация, за да изложи доводите си. След това тази информация следва да бъде оценена от данъчната администрация на държавата, в която предприятието е местно лице за данъчни цели. Когато данъчната администрация се увери, че дадено предприятие оборва презумпцията, че е фиктивно за целите на директивата, тя следва да може да удостовери резултата от процеса на оборване за съответната данъчна година. Тъй като има вероятност процесът на оборване да създаде тежест както за предприятието, така и за данъчната администрация, като същевременно се достига до заключението, че е налице минимално съдържание за данъчни цели, валидността на оборването на презумпцията за фиктивност ще може да бъде удължена за още 5 години (т.е. за общо максимум 6 години) след съответната данъчна година, при условие че правните и фактическите обстоятелства, доказани от предприятието, не се променят. След изтичането на този период и ако желае, предприятието ще трябва да поднови процеса на оборване.

Освобождаване поради липса на мотиви от данъчно естество

Предприятие, което би могло да премине „праговете“ и/или няма минимално съдържание, може да се използва за действителни стопански дейности, без да създава данъчни облекчения за себе си, за групата дружества, от които е част, или за крайния действителен собственик. Такова предприятие следва да има възможност да представи доказателства за това във всеки един момент и да поиска освобождаване от задълженията по настоящата директива.

За да поиска такова освобождаване, от предприятието се очаква да представи доказателства, които позволяват да се сравни данъчното задължение на структурата или групата, към която то принадлежи, със и без неговото участие. Това е подобно на препоръчаната процедура за оценка на всички видове схеми за агресивно данъчно

планиране (Препоръка на Комисията от 6 декември 2012 г. относно агресивното данъчно планиране)⁷.

Както и при оборването на презумпцията, данъчната администрация на мястото, на което предприятието твърди, че е местно лице за данъчни цели, може да се счита за най-подходяща да оцени съответните доказателства, представени от предприятието. Когато данъчната администрация се увери, че участието на конкретно предприятие в рамките на групата не оказва влияние върху данъчните задължения на групата, тя следва да може да удостовери, че предприятието не е изложено на риск да бъде счетено за „фиктивно“ съгласно настоящата директива за дадена данъчна година. Тъй като процесът на получаване на освобождаване би могъл да създаде тежест както за предприятието, така и за данъчната администрация, като същевременно се достига до заключението, че липсва цел за избягване на данъци или отклонение от данъчно облагане, валидността на освобождаването ще може да бъде удължена за още 5 години (т.е. за общо максимум 6 години), при условие че правните и фактическите обстоятелства, доказани от предприятието, не се променят. След изтичането на този период предприятието ще трябва да повтори процеса на подаване на искане за освобождаване, ако желае да продължи да бъде освободено и ако може да докаже, че има право на това.

Последици

Щом дадено предприятие бъде счетено за „фиктивно“ за целите на директивата и не обори тази презумпция, тогава следва да настъпят данъчни последици. Тези последици следва да бъдат пропорционални и да имат за цел неутрализиране на неговото данъчно въздействие, т.е. да бъдат отхвърлени всички данъчни предимства, които са получени или биха могли да бъдат получени посредством предприятието в съответствие със споразуменията или конвенциите, действащи в държавата членка на предприятието, или съгласно съответните директиви на ЕС, по-специално Директива 2011/96/ЕС на Съвета относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки и Директива 2003/49/ЕО на Съвета относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави членки. Тези предимства на практика нямаше да бъдат приложени, ако съответните споразумения, конвенции и директиви на ЕС не са били взети предвид по отношение на предприятието, за което е установено, че няма минимално съдържание, и което не е доказало противното.

Като се има предвид, че за получаването на тези предимства в общия случай предприятието трябва да представи удостоверение за местно лице за данъчни цели, с цел да се осигури ефективност, държавата членка, на която фиктивното образувание е местно лице за данъчни цели, или изобщо няма да издаде удостоверение за местно лице за данъчни цели, или ще издаде удостоверение с предупреждение, т.е. включващо изрична декларация, която да предотврати използването му за получаване на горепосочените предимства. Неиздаването на удостоверение за местно лице за данъчни цели или издаването на специално удостоверение, включващо описаното по-горе предупреждение, не отменя националните правила на държавата членка, в която фиктивното образувание е местно лице за данъчни цели, по отношение на свързаните с него данъчни задължения. То ще служи само като административна практика за

⁷ ОВ L 338, 12.12.2012 г., стр. 41.

уведомяване на държавата източник, че тя не следва да разрешава плащанията към фиктивното дружество да се ползват от нейната данъчна спогодба с държавата членка на фиктивното образувание (или от приложимите директиви на ЕС).

Ако данъчните предимства, предоставени на предприятието, бъдат отменени, следва да се прецени как да се облагат на практика потоците от доходи към и от предприятието, както и всички активи, притежавани от предприятието. По-специално следва да се прецени коя юрисдикция следва да има право да облага тези потоци от доходи и/или активи. Това решение не следва да засяга данъците, които може да са приложими на равнището на самото фиктивно образувание; така държавата членка на фиктивното образувание ще има свободата да продължи да счита фиктивното дружество за местно лице за данъчни цели на своя територия и да облага съответните потоци от доходи и/или активи съгласно националното си право.

При разпределението на правата за данъчно облагане следва да се вземат предвид всички юрисдикции, които може да бъдат засегнати от сделки, включващи фиктивното образувание. Тези юрисдикции, с изключение на държавата членка на фиктивното образувание, са:

- i) в случай на потоци от доходи: от една страна, юрисдикцията източник или юрисдикцията, в която се намира платецът на дохода, и от друга страна, юрисдикцията на крайното местоназначение на потока, т.е. юрисдикцията на акционера на предприятието;
- ii) в случай на недвижимо имущество: от една страна, юрисдикцията източник или юрисдикцията, в която са разположени активите, и от друга страна, юрисдикцията, в която пребивава собственикът, т.е. юрисдикцията на акционера на предприятието;
- iii) в случай на ценни движими активи, като например колекция от произведения на изкуството, яхти и т.н.: юрисдикцията на собственика, т.е. на акционера на предприятието.

Разпределението на правата за данъчно облагане задължително засяга само държавите членки, които са обвързани от настоящата директива, т.е. то не засяга и не може да засегне трети държави. Все пак има вероятност да възникнат ситуации с участието на трети държави, например когато във фиктивното образувание се вливат доходи от трета държава или когато акционерите на фиктивното дружество се намират в трета държава, или когато фиктивното образувание притежава активи, разположени в трета държава. В тези случаи споразуменията за избягване на двойното данъчно облагане между държава членка и трета държава следва да бъдат надлежно спазени, що се отнася до разпределението на правата за данъчно облагане. При липса на такива споразумения съответната държава членка ще прилага своето национално право.

При по-подробно разглеждане на въпроса могат да бъдат предвидени четири сценария:

- (1) Юрисдикция източник на платеца трета държава — юрисдикция на фиктивното образувание от ЕС — юрисдикция на акционерите от ЕС

В този случай юрисдикцията източник не е обвързана от директивата, докато юрисдикциите на фиктивното образувание и на акционера попадат в нейния обхват.

- Трета държава източник/платец от трета държава: може да наложи национален данък върху изходящото плащане или да реши да приложи действащата спогодба с юрисдикцията на акционерите от ЕС
- Фиктивно образувание от ЕС: то ще продължи да бъде местно лице за данъчни цели на съответната държава членка и ще трябва да изпълнява съответните задължения съгласно националното законодателство, включително като подава информация за полученото плащане; то може да е в състояние да представи доказателства за данъка, с който е обложено плащането
- Акционери от ЕС: те следва да включат плащането, получено от фиктивното предприятие, в облагаемия си доход съгласно националното законодателство и може да са в състояние да поискат данъчно облекчение за данъците, удържани при източника, в съответствие с приложимата спогодба с юрисдикцията източник трета държава. Те също така ще отчитат и приспадат всеки данък, платен от фиктивното образувание.

(2) Юрисдикция източник на платеца от ЕС — юрисдикция на фиктивното образувание от ЕС — юрисдикция на акционерите от ЕС

В този случай всички юрисдикции попадат в обхвата на директивата и следователно са обвързани от нея.

- Източник/платец от ЕС: той няма да има право да облага с данък плащането, но може да наложи национален данък върху изходящото плащане, ако не може да установи дали акционерите на предприятието се намират в ЕС
- Фиктивно образувание от ЕС: то ще продължи да бъде местно лице за данъчни цели на съответната държава членка и ще трябва да изпълнява съответните задължения съгласно националното законодателство, включително като подава информация за полученото плащане; то може да е в състояние да представи доказателства за данъка, с който е обложено плащането
- Акционери от ЕС: те ще включат плащането, получено от фиктивното предприятие, в облагаемия си доход съгласно националното законодателство и може да са в състояние да поискат данъчно облекчение за данъците, удържани при източника, включително по силата на директиви на ЕС. Те също така ще отчитат и приспадат всеки данък, платен от фиктивното образувание.

(3) Юрисдикция източник на платеца от ЕС — юрисдикция на фиктивното образувание от ЕС — юрисдикция на акционерите трета държава

В този случай само юрисдикцията източник и юрисдикцията на фиктивното образувание са обвързани от директивата, докато юрисдикцията на акционерите не е.

- Източник/платец от ЕС: ще обложи с данък изходящото плащане в съответствие с действащата спогодба с юрисдикцията на акционерите трета

държава или при липса на такава спогодба — в съответствие с националното си право.

- Фиктивно образувание от ЕС: ще продължи да бъде местно лице за данъчни цели на съответната държава членка и ще трябва да изпълнява съответните задължения съгласно националното законодателство, включително като подава информация за полученото плащане; то може да е в състояние да представи доказателства за данъка, с който е обложено плащането.
- Акционери от трета държава: въпреки че юрисдикцията трета държава на акционерите не е задължена да прилага каквито и да било последици, от нея може да бъде поискано да приложи действаща данъчна спогодба с държавата членка източник, за да предостави данъчно облекчение.

(4) Трета държава юрисдикция източник на платеща — юрисдикция на фиктивното образувание от ЕС — юрисдикция на акционерите трета държава

- Трета държава източник/платец от трета държава: може да наложи национален данък върху изходящото плащане или да реши да наложи данък в съответствие с действащата данъчна спогодба с юрисдикцията на акционерите трета държава, ако желае да обърне внимание и на фиктивното образувание от ЕС.
- Фиктивно образувание от ЕС: ще продължи да бъде местно лице за данъчни цели на съответната държава членка и да изпълнява съответните задължения съгласно националното законодателство, включително като подава информация за полученото плащане; то може да е в състояние да представи доказателства за данъка, с който е обложено плащането
- Акционери от трета държава: въпреки че юрисдикцията на акционерите трета държава не е задължена да прилага каквито и да било последици, тя може да обмисли възможността да приложи действаща данъчна спогодба с юрисдикцията източник, за да предостави данъчно облекчение.

Сценариите, при които фиктивните предприятия са местни лица на държави извън ЕС, не попадат в обхвата на директивата.

Обмен на информация

Всички държави членки ще имат достъп до информация за фиктивните образувания в ЕС по всяко време и без да е необходимо да прибягват до подаване на искане за информация. За тази цел държавите членки ще обменят информация от първата стъпка, когато дадено предприятие бъде класифицирано като изложено на риск за целите на настоящата директива. Обменът ще се прилага и когато данъчната администрация на държава членка извършва оценка въз основа на фактите и обстоятелствата по конкретни случаи и реши да удостовери, че дадено предприятие е оборило презумпцията, че е „фиктивно“ или следва да бъде освободено от задълженията по директивата. Това ще гарантира, че всички държави членки са в състояние да бъдат своевременно информирани за упражнената лична преценка и за мотивите за всяка оценка. Държавите членки ще могат също така да поискат от държавата членка на предприятието да извърши данъчни ревизии, когато имат основания да подозират, че предприятието може да няма минимално съдържание за целите на директивата.

За да се гарантира, че информацията ще е своевременно на разположение на всички държави членки, които може да са заинтересовани от нея, тя ще се обменя автоматично чрез централен регистър, като се използва съществуващият механизъм за административно сътрудничество по данъчни въпроси. Държавите членки ще обменят информацията по всички горепосочени сценарии без забавяне и при всички случаи в срок до 30 дни от момента, от който администрацията разполага с такава информация. Това означава в срок до 30 дни от получаването на данъчните декларации или в срок до 30 дни от датата, на която администрацията е издала решение, удостоверяващо, че дадено предприятие е оборило презумпцията, че е фиктивно или следва да бъде освободено от задълженията си. Автоматичен обмен ще се осъществява и в срок до 30 дни от приключването на ревизията на предприятията, за които съществува риск за целите на директивата, ако резултатът от съответната ревизия оказва въздействие върху информацията, която вече е обменена или е трябвало да бъде обменена за тези предприятия. Информацията, която трябва да се обменя, е предвидена в член 13 от настоящата директива. Принципът е, че тази информация следва да позволява на всички държави членки да получат информацията, представена от предприятията, за които съществува риск за целите на настоящата директива. Освен това, когато администрацията на държава членка прави оценка на дадено оборване на презумпцията или на освобождаване от задълженията по директивата, обменената информация следва да позволи на другите държави членки да разберат мотивите за тази оценка. Държавите членки следва винаги да могат да поискат една от друга данъчна ревизия на всяко предприятие, което е преминало „праговете“ по настоящата директива, ако имат съмнения дали то притежава изискваното минимално съдържание. Държавата членка, към която е отправено искането, следва да извърши данъчната ревизия в разумен срок и да сподели резултата с отправилата искането държава членка. Ако се констатира, че образуването е фиктивно, обменът на информация следва да бъде автоматичен в съответствие с член 13 от настоящата директива.

Санкции

В законодателното предложение се предвижда държавите членки сами да определят санкции при нарушаване на задълженията за представяне на информация, предвидени в настоящата директива, както тя е транспонирана в националния правен ред. Санкциите са ефективни, пропорционални и възпиращи. Следва да се постигне минимално равнище на координация между държавите членки чрез определяне на минимална парична санкция съгласно съществуващите разпоредби във финансовия сектор. Санкциите следва да включват административна имуществена санкция в размер на най-малко 5 % от оборота на предприятието. При този минимален размер следва да се вземат предвид обстоятелствата на конкретното представящо информация предприятие.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за определяне на правила за предотвратяване на злоупотребата с фиктивни образувания за данъчни цели и за изменение на Директива 2011/16/ЕС

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 115 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Гарантирането на справедливо и ефективно данъчно облагане на вътрешния пазар и борбата с избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане продължават да бъдат първостепенни политически приоритети в Съюза. Въпреки че през последните години беше отбелязан значителен напредък в тази област, особено с приемането на Директива 2016/1164 на Съвета³ срещу избягването на данъци и с разширяването на обхвата на Директива 2011/16/ЕС на Съвета⁴ относно административното сътрудничество, са необходими допълнителни мерки за борба с някои конкретно набелязани практики на избягване на данъци и отклонение от данъчно облагане, които не са обхванати изцяло от действащата правна рамка на Съюза. По-специално, многонационалните групи често създават предприятия без минимално съдържание, за да намалят общите си данъчни задължения, включително чрез прехвърляне на печалби от определени държави членки с високи данъци, в които те извършват икономическа дейност и създават стойност за своята стопанска

¹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...]. Все още непубликувано в Официален вестник.

² ОВ С [...], [...] г., стр. [...]. Все още непубликувано в Официален вестник.

³ Директива 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 19.7.2016 г., стр. 1).

⁴ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

дейност. С настоящото предложение се допълва напредъкът, постигнат по отношение на прозрачността на предприятията чрез изискванията за предоставяне на информация за действителната собственост, въведени с рамката за борба с изпирането на пари, които се отнасят до ситуации, при които се създават предприятия, за да се прикрие истинската собственост — независимо дали върху самите предприятия, или върху управляваните или притежавани от тях активи, като например недвижимо имущество или имущество с висока стойност.

- (2) Известно е, че предприятия без минимално съдържание може да бъдат учредени в държава членка с основната цел да получат данъчно предимство, по-специално като свият данъчната основа на друга държава членка. Въпреки че някои държави членки са разработили законодателна или административна рамка за защита на данъчната си основа от такива схеми, съответните правила често имат ограничен ефект, тъй като са приложими само на територията на една държава членка и не обхващат ефективно случаите, които засягат повече от една държава членка. Освен това националните правила, които се прилагат в тази област, се различават значително в рамките на Съюза, като някои държави членки изобщо нямат правила за борба със злоупотребата с предприятия без никакво или с минимално съдържание за данъчни цели.
- (3) Необходимо е да се установи обща рамка, за да се увеличи устойчивостта на държавите членки срещу практиките на избягване на данъци и отклонение от данъчно облагане, свързани с използването на предприятия, които не извършват икономическа дейност, дори и да се предполага, че са ангажирани с такава, и следователно нямат никакво или имат само минимално съдържание за данъчни цели. Целта е да се гарантира, че предприятията, които нямат минимално съдържание, не се използват като инструменти за отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци. Тъй като тези предприятия може да са установени в една държава членка, но да се използват за свиване на данъчната основа на друга държава членка, от решаващо значение е да се постигне съгласие по общ набор от правила за определяне на това какво следва да се счита за недостатъчно съдържание за данъчни цели на вътрешния пазар, както и за очертаване на конкретните данъчни последици, свързани с това недостатъчно съдържание. Когато за дадено предприятие се установи, че има достатъчно съдържание съгласно настоящата директива, това не следва да възпрепятства държавите членки да продължат да прилагат правилата срещу избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане, при условие че тези правила са в съответствие с правото на Съюза.
- (4) За да се гарантира всеобхватен подход, правилата следва да се прилагат за всички предприятия в Съюза, които подлежат на данъчно облагане в държава членка, независимо от правната им форма и статут, стига те да са местни лица за данъчни цели в държава членка и да отговарят на условията за получаване на удостоверение за местно лице за данъчни цели в тази държава членка.
- (5) За да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар и пропорционалността и ефективността на потенциалните правила, би било желателно техният обхват да се ограничи до предприятията, за които съществува риск да нямат минимално съдържание и да се използват с основната цел получаване на данъчно предимство. Поради това би било важно да се установи

прагов критерий под формата на набор от три кумулативни индикативни условия, за да се определи за кои предприятия горепосоченият риск е достатъчно голям, така щото да обоснове прилагането спрямо тях на изисквания за представяне на информация. Първото условие следва да позволи идентифицирането на предприятията, за които се предполага, че извършват предимно географски мобилни икономически дейности, тъй като обикновено е по-трудно да се определи мястото, където тези дейности действително се извършват. Такива дейности обикновено водят до значителни пасивни потоци от доходи. Следователно предприятията, чиито доходи се състоят предимно от пасивни потоци от доходи, биха изпълнили това условие. Следва също така да се има предвид, че образуванията, които притежават активи само за лично ползване, като например недвижимо имущество, яхти, самолети, произведения на изкуството или собствен капитал, може да нямат никакви доходи за по-дълги периоди от време и все пак да осигуряват възможност за значителни данъчни облекчения чрез притежаването на тези активи. Тъй като чисто националните ситуации няма да представляват риск за доброто функциониране на вътрешния пазар и ще бъдат разгледани най-добре на национално равнище, второто условие следва да се съсредоточи върху предприятията, извършващи презгранични дейности. Участието в презгранични дейности следва да бъде установено, като се отчита, от една страна, естеството на сделките на предприятието – местни или чуждестранни, а от друга страна, неговото имущество, като се има предвид, че образуванията, които държат активи само за частни, нестопански цели, не могат да извършват сделки за значителен период от време. В допълнение, третото условие следва да е насочено към предприятията, които нямат никакви или имат недостатъчни собствени ресурси за извършване на основни управленски дейности. В тази връзка предприятията, които не разполагат с достатъчни собствени ресурси, обикновено ангажират трети страни — доставчици на услуги за администриране, управление, поддържане на кореспонденция и спазване на правните изисквания, или сключват съответни споразумения със свързани предприятия за предоставянето на такива услуги с цел установяване и поддържане на законно и данъчно присъствие. Възлагането на външни изпълнители само на някои спомагателни услуги, като например само на счетоводните услуги, докато основните дейности продължават да се извършват от предприятието, само по себе си не би било достатъчно, за да се счита, че дадено предприятие изпълнява това условие. Въпреки че тези доставчици на услуги могат да бъдат регулирани за други, неданъчни цели, техните задължения във връзка с такива други цели не винаги могат да намалят риска те да позволят създаването и поддържането на предприятия, с които се злоупотребява с цел избягване на данъци и отклонение от данъчно облагане.

- (6) Би било справедливо от предвижданите правила да се изключат предприятията, чиито дейности са предмет на достатъчно равнище на прозрачност и следователно не създават риск от липса на съдържание за целите на данъчното облагане. От приложното поле на настоящата директива следва да се изключат и дружествата с прехвърлима ценна книга, допусната до търговия или търгувана на регулиран пазар или многостранна система за търговия, както и определени финансови предприятия, които са строго регулирани в Съюза, пряко или непряко, и подлежат на повишени изисквания за прозрачност и надзор. Чисто холдинговите дружества, които са разположени в същата юрисдикция като оперативното дъщерно дружество, и техните действителни собственици също е слабо вероятно да обслужват целта за получаване на данъчно предимство.

Подобен е случаят с подхолдинговите дружества, които са разположени в същата юрисдикция като акционера или крайното образуване майка. Въз основа на това те също следва да бъдат изключени. Предприятията, които наемат достатъчен брой лица на пълно работно време, работещи изключително за тях, за да извършват дейността си, също не следва да се считат за лишени от минимално съдържание. Въпреки че не е разумно да се очаква те да преминават праговия критерий, те следва да бъдат изрично изключени за целите на правната сигурност.

- (7) За да се направи разграничение между предприятията, за които съществува риск да се установи, че нямат съдържание за данъчни цели, и за да се гарантира, че правилата обхващат само предприятията, които нямат съдържание за данъчни цели, предприятията следва да предоставят информация за своите ресурси в държавата членка, в която са местни лица за данъчни цели. Тази информация е необходима, за да се провери дали предприятието разполага с ресурси и дали действително извършва икономическа дейност в държавата членка, в която е местно лице за данъчни цели, и дали съществува достатъчна връзка между доходите или активите на предприятието и тази държава членка.
- (8) За да се улесни изпълнението на настоящата директива, предприятията, за които съществува риск да се установи, че нямат съдържание и се използват с основната цел да бъде получено данъчно предимство, следва да декларират в годишната си данъчна декларация, че притежават минимално равнище на ресурси, като например хора и помещения, в държавата членка, в която са местни лица за данъчни цели, и да представят документни доказателства, ако случаят е такъв. Макар да се признава, че различните дейности може да изискват различно равнище или вид на ресурсите, при всички обстоятелства ще се очаква общо минимално равнище на ресурсите. Тази оценка следва да има за цел единствено да установи съдържанието на предприятията за данъчни цели и не поставя под въпрос ролята, която „доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление“ съгласно определението в Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета⁵, играят за идентифицирането на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления или финансирането на тероризма. Липсата на минимално равнище на ресурсите обаче може да се счита за признак за липса на съдържание, когато за дадено предприятие вече съществува риск да се установи, че няма съдържание за данъчни цели. За да се гарантира съвместимост със съответните международни стандарти, за определяне на общото минимално равнище следва да се използват като основа съществуващите стандарти на Съюза и международните стандарти за значителна икономическа дейност в контекста на преференциалните данъчни режими или при липсата на корпоративно данъчно облагане⁶, разработени в контекста на

⁵ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

⁶ Генерален секретариат на Съвета, 9637/18 FISC 241 ECOFIN 555, група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия), *Guidance on the interpretation of the third criterion* (Насоки относно тълкуването на третия критерий); Проект на ОИСП/Г-20 за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, *Countering Harmful Tax Practices More Effectively*,

Форума за вредните данъчни практики. Необходимо е да се предвиди представянето на документни доказателства заедно с данъчната декларация в подкрепа на декларацията на предприятието, че то разполага с минимални ресурси. Това е необходимо и с цел да се даде възможност на администрацията да си състави мнение въз основа на фактите и обстоятелствата на предприятието и да реши дали да започне ревизия.

- (9) За да се гарантира данъчната сигурност, е наложително да се определят общи правила относно съдържанието на декларациите на предприятията. Следва да се счита, че предприятията, които преминават праговия критерий и поради това подлежат на изискванията за представяне на информация, нямат достатъчно съдържание за данъчни цели, ако също така декларират, че не притежават един или повече от елементите, които кумулативно представляват минимално равнище на съдържание, или ако не предоставят изискваните подкрепящи доказателства. Вместо това следва да се счита, че предприятията, които декларират, че притежават всички елементи на минималното равнище на съдържание и предоставят изискваните подкрепящи доказателства, имат минимално съдържание за данъчни цели и за тях не следва да възникват допълнителни задължения и последици съгласно настоящата директива. Това обаче не следва да засяга приложимото право, нито пък правото на администрацията да извърши ревизия, включително въз основа на подкрепящите доказателства, и евентуално да достигне до различно заключение.
- (10) Признава се, че дали дадено предприятие действително извършва икономическа дейност за данъчни цели или служи главно за избягване на данъци или отклонение от данъчно облагане, в крайна сметка е въпрос на факти и обстоятелства. Това следва да се преценява за всеки отделен случай по отношение на всяко конкретно предприятие. Поради тази причина предприятията, за които се предполага, че нямат минимално съдържание за данъчни цели, следва да имат право да докажат обратното, включително да докажат, че не преследват предимно данъчни цели, и да оборят тази презумпция. След като изпълнят задълженията си за представяне на информация съгласно настоящата директива, те следва да предоставят допълнителна информация на администрацията на държавата членка, в която са местни лица за данъчни цели. Въпреки че могат да предоставят всякаква допълнителна информация, която считат за подходяща, от съществено значение е да се определят общи изисквания за това какви може да са подходящите допълнителни доказателства, които следва да се изискват във всички случаи. Когато въз основа на такива допълнителни доказателства държавата членка прецени, че дадено предприятие е оборило по задоволителен начин презумпцията за липса на съдържание, тя следва да може да издаде решение, с което да удостовери, че предприятието има минимално съдържание за данъчни цели в съответствие с настоящата директива. Такова решение може да остане валидно за периода, през който фактическите и правните обстоятелства на предприятието остават непроменени, и до 6 години от момента на издаване на решението. Това ще позволи ограничаване на разпределяните ресурси за случаите, за които е доказано, че не са фиктивни образувания за целите на директивата.

Taking into Account Transparency and Substance (По-ефективно противодействие на вредните данъчни практики, отчитане на прозрачността и съдържанието), действие 5: окончателен доклад.

- (11) Тъй като целта на настоящата директива е да се предотврати избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане, които има вероятност да се разраснат бързо чрез действията на предприятия без минимално съдържание, и с цел да се гарантира данъчната сигурност и да се укрепи правилното функциониране на вътрешния пазар, от първостепенно значение е да се предвиди възможност за освобождавания за предприятията, които отговарят на праговия критерий, но чието участие няма реално благоприятно въздействие върху общото данъчно положение на групата на предприятието или на действителните собственици. Поради тази причина такива предприятия следва да имат право да поискат от администрацията на държавата членка, в която са местни лица за данъчни цели, да издаде решение, което изцяло и предварително ги освобождава от спазването на предложените правила. Такова освобождаване следва също така да бъде ограничено във времето, за да може администрацията да проверява редовно дали продължават да са валидни фактическите и правните обстоятелства, обосноваващи решението за освобождаване. Същевременно евентуалното удължаване на срока на действие на такова решение ще позволи да се ограничат ресурсите, разпределяни за случаи, които следва да бъдат изключени от приложното поле на директивата.
- (12) За да се гарантира данъчната сигурност и справедливо данъчно облагане на вътрешния пазар, би било целесъобразно изрично да се предвидят правилата, с които се определя третирането за данъчни цели на доходите, постъпващи към или от предприятия, за които е установено, че нямат минимално съдържание за данъчни цели, и които не са предоставили доказателства за противното, нито доказателства, че не служат на целта за получаване на данъчно предимство. Такива доходи следва да подлежат на данъчно облагане в държавата членка, в която акционерите на предприятието са местни лица за данъчни цели, все едно са били изплатени директно на тези акционери. За да се предотврати рискът от двойно данъчно облагане, данъкът, платен върху тези доходи в държавата членка на предприятието, ако има такъв, следва да се вземе предвид и да се приспадне от дължимия данък в държавата членка на акционерите на предприятието. Ако акционерите на предприятието не са местни лица за данъчни цели в държава членка, такива доходи следва да подлежат на данъчно облагане в юрисдикцията, в която платецът е местно лице за данъчни цели, все едно са били изплатени директно на акционерите на предприятието. В ситуациите, в които няма потоци на доходи, следва да се прилагат правила с равностоен ефект. Такъв по-специално би могъл да е случаят при притежаване на недвижимо или друго имущество с много висока стойност само за лични цели или на чисто капиталови холдингови дружества. Като се има предвид, че съществува риск от верижно създаване на няколко предприятия без минимално съдържание, от съществено значение е да се изключи и възможността доходът да се счита за облагаем в юрисдикцията на акционер, който сам по себе си е предприятие без минимално съдържание. Настоящата директива не следва да засяга разпределението на правата за данъчно облагане в съответствие със споразуменията и конвенциите, предвиждащи премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, когато е приложимо, на капитала, сключени между държава членка и трета държава.
- (13) За да се гарантира ефективността на предложената рамка, трябва да се определят подходящи данъчни последици за предприятията, които нямат минимално съдържание за данъчни цели. Предприятията, които са преминали праговия

критерий и за които се предполага, че нямат съдържание за данъчни цели, като освен това не са представили доказателства за противното или доказателства, че не служат на целта за получаване на данъчно предимство, не следва да могат да се възползват от разпоредбите на споразуменията и конвенциите, предвиждащи премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, когато е приложимо, на капитала, по които е страна държавата членка, в която те са местни лица за данъчни цели, както и от всякакви други споразумения, включително разпоредби в международни споразумения за насърчаване и защита на инвестициите, с равностойна цел или ефект. На такива предприятия не следва да се разрешава да се ползват от предимствата на Директива 2011/96/ЕС на Съвета⁷ и Директива 2003/49/ЕО на Съвета⁸. За тази цел тези предприятия не следва да имат право да получават удостоверение за местно лице за данъчни цели, доколкото то служи за получаване на тези предимства. Следователно държавата членка, в която предприятието е местно лице за данъчни цели, следва да откаже издаването на удостоверение за местно лице за данъчни цели. Друга възможност е посочената държава членка да издаде такова удостоверение, като посочи — под формата на предупреждение — че то не следва да се използва от предприятието за получаване на гореспоменатите данъчни облекчения. Отказът да се издаде удостоверение за местно лице за данъчни цели или, като друга възможност, издаването на специално удостоверение за местно лице за данъчни цели не следва да отменя националните правила на държавата членка на предприятието по отношение на данъчната регистрация като местно лице и съответните задължения, свързани с това. Това би послужило по-скоро за уведомяване на другите държави членки и трети държави, че не следва да се предоставя данъчно облекчение или възстановяване на суми по отношение на сделки, в които това предприятие участва, въз основа на спогодба с държавата членка на предприятието или на директиви на Съюза, ако е приложимо.

- (14) Като се има предвид, че предприятията без минимално съдържание могат да бъдат използвани с цел получаване на данъчно предимство в ущърб на държава членка, различна от тази, в която те са местни лица за данъчни цели, с компетентните органи на другите държави членки следва да бъде споделена съответната информация. За да се гарантира, че всички заинтересовани държави членки имат своевременен достъп до тази информация, информацията следва да се обменя автоматично чрез общата комуникационна мрежа (CCN), разработена от Съюза. В тази връзка информацията следва да се записва в защитен централен регистър за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, достъпен за всички държави членки. Държавите членки следва да бъдат задължени да предприемат редица практически правила, включително мерки за стандартизиране на предаването на цялата изисквана информация, като за целта въведат стандартен формуляр. Това следва да включва и уточняване на езиковия режим за предвиждания обмен на информация и съответното актуализиране на CCN. Когато е необходимо, след етапа на задължителния автоматичен обмен на информация по настоящата директива, държавите членки следва да могат да се

⁷ Директива 2011/96/ЕС на Съвета от 30 ноември 2011 г. относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ L 345, 29.12.2011 г., стр. 8).

⁸ Директива 2003/49/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави членки (ОВ L 157, 26.6.2003 г., стр. 49).

позоват на член 5 от Директива 2011/16/ЕС на Съвета по отношение на обмена на информация при поискване, за да получат допълнителна информация за представящите информация предприятия от държавата членка, на която тези предприятия са задължени да представят посочената информация. Като се има предвид, че колкото по-скоро се получават отговорите на исканията за информация, толкова по-голяма е тяхната ефективност, е целесъобразно да се гарантира бързото предоставяне на отговорите на исканията за информация.

- (15) Поради това Директива 2011/16/ЕС следва да бъде съответно изменена.
- (16) За да се подобри ефикасността, държавите членки следва да определят санкции за нарушения на националните разпоредби, с които се транспонира настоящата директива. Тези санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. За да се гарантира данъчната сигурност и минимално равнище на координация във всички държави членки, е необходимо да се определи минимална парична санкция, като се вземе предвид и положението на всяко конкретно предприятие. Предвидените правила се основават на самооценка от страна на предприятията дали отговарят на праговите критерии. За да се постигне ефективност на разпоредбите, като се стимулира адекватното спазване на изискванията в целия Съюз, и като се има предвид, че фиктивно предприятие в една държава членка може да се използва за свиване на данъчната основа на друга държава членка, е важно всяка държава членка да има правото да поиска от друга държава членка да извърши данъчна ревизия на предприятията, за които съществува риск да не изпълняват изискването за минимално съдържание, определено в настоящата директива. Съответно с оглед на повишаването на ефективността е от съществено значение държавата членка, към която е отправено искането, да бъде задължена да извърши тази ревизия и да сподели информация за резултата, дори когато липсва констатация за наличие на „фиктивно“ образувание.
- (17) Тъй като правилното прилагане и принудителното изпълнение на предложените правила във всяка държава членка е от решаващо значение за защитата на данъчната основа на другите държави членки, това прилагане и принудително изпълнение следва да се наблюдава от Комисията. Поради това държавите членки следва редовно да съобщават на Комисията конкретна информация, включително статистически данни, относно прилагането и принудителното изпълнение на тяхна територия на националните мерки, приети съгласно настоящата директива.
- (18) За да се прецени ефективността на предложените нови правила, Комисията следва да изготви оценка въз основа на информацията, предоставена от държавите членки, и другите налични данни. Докладът на Комисията следва да бъде публикуван.
- (19) С цел да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящата директива и на Директива 2011/16/ЕС, по-специално за автоматичния обмен на информация между данъчните органи, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за приемане на стандартен формуляр с ограничен брой компоненти, включително езиковия режим и необходимите практически правила за актуализирането на централния регистър за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане. Тези правомощия, както са

предвидени в Директива 2011/16/ЕС, следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁹.

- (20) В съответствие с член 42 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰ бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните.
- (21) Всяко обработване на лични данни, което се извършва в рамките на Директива 2011/16/ЕС, следва да е в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета¹¹ и Регламент (ЕС) 2018/1725. Обработването на данни, предвидено в Директива 2011/16/ЕС, е предназначено да обслужва единствено широк обществен интерес, по-специално в областта на данъчното облагане, и да служи за целите на борбата с данъчните измами, отклонението от данъчно облагане и избягването на данъци, за гарантиране на данъчните приходи и за насърчаване на справедливото данъчно облагане, които укрепват възможностите за социално, политическо и икономическо приобщаване в държавите членки.
- (22) Доколкото целта на настоящата директива не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради факта, че тези предприятия обикновено са установени в една държава членка, но се използват по начин, който оказва въздействие върху данъчната основа на една или повече други държави членки, може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел,

⁹ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

¹⁰ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

¹¹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1 *Предмет*

В настоящата директива се определят показателите за минимално съдържание за предприятията в държавите членки и правилата относно данъчното третиране на предприятията, които не отговарят на показателите.

Член 2 *Приложно поле*

Настоящата директива се прилага за всички предприятия, които се считат за местни лица за данъчни цели и имат право да получат удостоверение за местно лице за данъчни цели в държава членка.

Настоящата директива не засяга други правни актове на Съюза.

Член 3 *Определения*

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „предприятие“ означава всяко образувание, което извършва икономическа дейност, независимо от правната му форма, което е местно лице за данъчни цели в държава членка;
- (2) „данъчна година“ означава данъчна година, календарна година или друг подходящ за данъчни цели период;
- (3) „приходи“ означава сумата на нетния оборот, други приходи от дейността, приходи от дялови участия, включително дивиденди, получени от свързани предприятия, приходи от други инвестиции и заеми, съставляващи част от дълготрайните активи, други вземания по лихви и подобни доходи, изброени в приложения V и VI към Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹²;

¹² Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

- (4) „държава членка на предприятието“ означава държавата членка, в която предприятието е местно лице за данъчни цели;
- (5) „действителен собственик“ означава действителен собственик съгласно определението в член 3, точка 6 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета;
- (6) „акционери на предприятието“ означава физическите лица или образуванията, които пряко притежават акции, дялово участие, дялове, участие, права на членство, право на обезщетения или равностойни права в предприятието, а в случай на непряко участие — физическите лица или образуванията, които имат дялово участие в предприятието чрез едно предприятие или верига от предприятия, нито едно от които не отговаря на показателите за минимално съдържание, изложени в член 7, параграф 1 от настоящата директива.

Член 4 **Относим доход**

За целите на глави II и III „относим доход“ означава доход, попадащ в някоя от следните категории:

- а) лихви или други доходи, генерирани от финансови активи, включително криптоактиви съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 2 от предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на криптоактиви и за изменение на Директива (ЕС) 2019/1937¹³;
- б) лицензионни възнаграждения или всякакви други доходи, генерирани от интелектуална или нематериална собственост или от търгуеми разрешителни;
- в) дивиденди и доходи от разпореждания с акции или дялове;
- г) доходи от финансов лизинг;
- д) доходи от недвижимо имущество;
- е) доходи от движимо имущество, различно от парични средства, акции или ценни книжа, държано за лични цели и със счетоводна стойност над един милион евро;
- ж) доходи от застрахователна, банкова и друга финансова дейност;
- з) доходи от услуги, които предприятието е възложило на други свързани предприятия.

¹³ COM/2020/593 final.

Член 5
Свързано предприятие

1. За целите на членове 4 и 7 „свързано предприятие“ означава лице, което е свързано с друго лице по някой от следните начини:
 - а) лицето участва в управлението на друго лице, като е в състояние да упражнява значително влияние върху другото лице;
 - б) лицето участва в контрола на друго лице, като притежава над 25 % от правата на глас;
 - в) лицето участва в капитала на друго лице чрез право на собственост, което пряко или непряко надвишава 25 % от капитала;
 - г) лицето има право на 25 % или повече от печалбите на друго лице.

2. Ако повече от едно лице участва в управлението, контрола, капитала или печалбите на едно и също лице, както е посочено в параграф 1, всички въпросни лица се считат за свързани предприятия.

Ако едни и същи лица участват в управлението, контрола, капитала или печалбите на повече от едно лице, както е посочено в параграф 1, всички въпросни лица се считат за свързани предприятия.

3. За целите на параграфи 1 и 2 „лице“ означава както юридическо, така и физическо лице. Лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на дадено образувание, се третира като държащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това образувание, които се държат от другото лице.

4. При непряко участие изпълнението на критериите по параграф 1, буква в) се определя, като се умножат процентите на участие в дружествата от различните йерархични нива. Счита се, че лице, което притежава над 50 % от правата на глас, притежава 100 % от правата на глас.

Физическо лице, неговата съпруга/неговият съпруг и роднините му по пряка възходяща или низходяща линия се считат за едно лице.

ГЛАВА II

ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА ПРЕДПРИЯТИЯТА, КОИТО НЕ ОТГОВАРЯТ НА ПОКАЗАТЕЛИТЕ ЗА МИНИМАЛНО СЪДЪРЖАНИЕ ЗА ДАНЪЧНИ ЦЕЛИ

Член 6

Предприятия, които представят информация

1. Държавите членки изискват от предприятията, които отговарят на посочените по-долу критерии, да представят информация на компетентните органи на държавите членки в съответствие с член 7:
 - а) над 75 % от приходите, получени от предприятието през предходните две данъчни години, представляват относим доход;
 - б) предприятието извършва презгранична дейност на някое от следните основания:
 - i) над 60 % от счетоводната стойност на активите на предприятието, които попадат в обхвата на член 4, букви д) и е), са се намирили извън държавата членка на предприятието през предходните две данъчни години;
 - ii) най-малко 60 % от относимия доход на предприятието се реализират или плащат чрез презгранични сделки;
 - в) през предходните две данъчни години предприятието е възложило на външни изпълнители администрирането на ежедневните операции и вземането на решения относно важни функции.

Счита се също така, че предприятие, притежаващо активи, които могат да генерират доходи, включени в обхвата на член 4, букви д) и е), отговаря на критерия по първа алинея, буква а), независимо дали доходите от тези активи са начислени на предприятието през предходните две данъчни години, ако счетоводната стойност на тези активи е над 75 % от общата счетоводна стойност на активите на предприятието.

Счита се също така, че предприятие, притежаващо активи, които могат да генерират доходи, включени в обхвата на член 4, буква в), отговаря на критерия по първа алинея, буква а), независимо дали доходите от тези активи са начислени на предприятието през предходните две данъчни години, ако счетоводната стойност на тези активи е над 75 % от общата счетоводна стойност на активите на предприятието.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки гарантират, че предприятията, които попадат в някоя от посочените по-долу категории, не подлежат на изискванията по член 7:

- а) дружества, които имат прехвърлима ценна книга, допусната до търговия или търгувана на регулиран пазар или многостранна система за търговия съгласно определението в Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁴;
- б) регулирани финансови предприятия;
- в) предприятия, чиято основна дейност е да притежават акции в стопански субекти в същата държава членка, като техните действителни собственици също са местни лица за данъчни цели в същата държава членка;
- г) предприятия с холдингови дейности, които са местни лица за данъчни цели в същата държава членка, в която се намират акционерите на предприятието или крайното образуване майка съгласно определението в приложение III, раздел I, точка 7 към Директива 2011/16/ЕС;
- д) предприятия с най-малко петима собствени служители или членове на персонала в еквивалент на пълно работно време, които се занимават изключително с дейностите, генериращи относимия доход;

Първа алинея, буква б) се прилага за следните „регулирани финансови предприятия“:

- а) кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹⁵;
- б) инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁶;
- в) лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд (ЛУАИФ), съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (2), включително лице, управляващо европейски фонд за рисков капитал съгласно Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷, лице, управляващо европейски фонд за социално предприемачество съгласно Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския

¹⁴ Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349—496).

¹⁵ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

¹⁶ Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

¹⁷ Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейските фондове за рисков капитал (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 1).

парламент и на Съвета¹⁸, и лице, управляващо европейски фонд за дългосрочни инвестиции съгласно Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета¹⁹;

- г) предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁰;
- д) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²¹;
- е) презастрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО;
- ж) институция за професионално пенсионно осигуряване съгласно определението в член 1, точка 6 от Директива 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета²²;
- з) пенсионни институции, управляващи пенсионни схеми, които се считат за системи за социална сигурност, обхванати от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета²³ и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета²⁴, както и всеки правен субект, създаден с цел инвестиране на такива схеми;
- и) алтернативен инвестиционен фонд (АИФ), управляван от лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС или АИФ, подлежащ на надзор съгласно приложимото национално право;
- й) ПКИПЦК по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО;

¹⁸ Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейски фондове за социално предприемачество (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 18).

¹⁹ Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 година относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 98).

²⁰ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

²¹ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

²² Директива (ЕС) 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО) (ОВ L 354, 23.12.2016 г., стр. 37).

²³ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1).

²⁴ Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1).

- к) централен контрагент съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета²⁵;
- л) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета²⁶;
- м) застрахователна или презастрахователна схема със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, лицензирана в съответствие с член 211 от Директива 2009/138/ЕО;
- н) „дружество със специална цел — секюритизация“ съгласно определението в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета²⁷;
- о) застрахователно холдингово дружество съгласно определението в член 212, параграф 1, буква е) от Директива 2009/138/ЕО или смесено финансово холдингово дружество съгласно определението в член 212, параграф 1, буква з) от Директива 2009/138/ЕО, което е част от застрахователна група, подлежаща на надзор на групово ниво съгласно член 213 от посочената директива и което не е освободено от групов надзор съгласно член 214, параграф 2 от Директива 2009/138/ЕО;
- п) платежна институция съгласно определението в член 1, параграф 1, буква г) от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета²⁸;
- р) институция за електронни пари съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁹;
- с) доставчик на услуги за колективно финансиране съгласно определението в член 2, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2020/1503 на Европейския парламент и на Съвета³⁰;

²⁵ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

²⁶ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

²⁷ Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО и 2011/61/ЕС и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 35).

²⁸ Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

²⁹ Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

- т) доставчик на услуги за криптоактиви съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 8 от [предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на криптоактиви и за изменение на Директива (ЕС) 2019/1937³¹], когато извършва една или повече услуги за криптоактиви по смисъла на член 3, параграф 1, точка 9 от [предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на криптоактиви и за изменение на Директива (ЕС) 2019/1937].

Член 7

Показатели за минимално съдържание за данъчни цели

1. Държавите членки изискват от предприятията, които отговарят на критериите по член 6, параграф 1, да декларират в годишната си данъчна декларация за всяка данъчна година дали отговарят на следните показатели за минимално съдържание:
- а) предприятието разполага със собствени помещения в държавата членка или с помещения за изключително ползване от него;
 - б) предприятието има поне една собствена и активна банкова сметка в Съюза;
 - в) един от следните показатели:
 - і) един или повече от директорите на предприятието:
 - (1) са местни лица за данъчни цели в държавата членка на предприятието или се намират на неголямо разстояние от тази държава членка, доколкото такова разстояние е съвместимо с адекватното изпълнение на техните задължения;
 - (2) са квалифицирани и оправомощени да вземат решения във връзка с дейностите, които генерират относимия доход за предприятието, или във връзка с активите на предприятието;
 - (3) редовно, активно и независимо използват правомощието, посочено в точка 2;
 - (4) не са служители на предприятие, което не е свързано предприятие, и не изпълняват функцията на директор или равностойна функция в други предприятия, които не са свързани предприятия;
 - іі) по-голямата част от служителите на предприятието в еквивалент на пълно работно време са местни лица за данъчни цели в държавата

³⁰ Регламент (ЕС) 2020/1503 на Европейския парламент и на Съвета от 7 октомври 2020 г. относно европейските доставчици на услуги за колективно финансиране на предприятията и за изменение на Регламент (ЕС) 2017/1129 и на Директива (ЕС) 2019/1937 (ОВ L 347, 20.10.2020 г., стр. 1).

³¹ COM/2020/593 final.

членка на предприятието или се намират на неголямо разстояние от въпросната държава членка, доколкото такова разстояние е съвместимо с адекватното изпълнение на техните задължения, и тези служители са квалифицирани да извършват дейностите, които генерират относимия доход за предприятието.

2. Предприятията, посочени в параграф 1, прилагат към данъчната си декларация документни доказателства. Документните доказателства включват следната информация:
- а) адрес и вид на помещенията;
 - б) размер на brutните приходи и вид на тези приходи;
 - в) размер на разходите за дейността и вид на тези разходи;
 - г) вид на стопанските дейности, извършвани с цел генериране на относимия доход;
 - д) брой на директорите, техните квалификации, правомощия и място на пребиваване за данъчни цели или брой на служителите в еквивалент на пълно работно време, извършващи стопанските дейности, които генерират относимия доход, и техните квалификации и място на пребиваване за данъчни цели;
 - е) възложени на външни изпълнители стопански дейности;
 - ж) номер на банкова сметка, всички пълномощия, предоставени за достъп до банковата сметка и за използване или издаване на нареждания за плащане и доказателство за активността на сметката.

Член 8

Презумпция за минимално съдържание за данъчни цели

1. Счита се, че предприятие, което декларира, че отговаря на всички показатели за минимално съдържание, посочени в член 7, параграф 1, и предостави удовлетворителни подкрепящи документни доказателства в съответствие с член 7, параграф 2, има минимално съдържание за данъчната година.
2. Счита се, че предприятие, което декларира, че не отговаря на един или повече от показателите, посочени в член 7, параграф 1, или не предостави удовлетворителни подкрепящи документни доказателства в съответствие с член 7, параграф 2, няма минимално съдържание за данъчната година.

Член 9

Оборване на презумпцията

1. Държавите членки предприемат подходящи мерки, за да позволят на предприятията, за които се предполага, че нямат минимално съдържание съгласно член 8, параграф 2, да оборят тази презумпция, като предоставят

допълнителни подкрепящи доказателства за стопанската дейност, която извършват, за да генерират относимия доход.

2. За целите на параграф 1 предприятията предоставят следните допълнителни доказателства:
 - а) документ, който позволява да се установи търговската обосновка за установяването на предприятието;
 - б) информация за профилите на служителите, включително равнището на опита им, техните правомощия за вземане на решения в организацията като цяло, тяхната роля и длъжност в организационната структура, вида на трудовия им договор, квалификациите им и от колко време заемат съответната длъжност;
 - в) конкретни доказателства, че вземането на решения относно дейността, генерираща относимия доход, се извършва в държавата членка на предприятието.
3. Държавите членки третират дадено предприятие като оборило презумпцията, ако доказателствата, предоставени от него съгласно параграф 2, доказват, че предприятието е извършвало и непрекъснато е упражнявало контрол и е поемало рисковете във връзка със стопанските дейности, генерирани относимия доход или, при липса на доходи, във връзка с активите на предприятието.
4. След края на данъчната година, за която предприятието успешно е оборило презумпцията в съответствие с параграф 3, държавите членки могат да приемат за период от пет години, че предприятието е оборило презумпцията, при условие че фактическите и правните обстоятелства на предприятието остават непроменени през този период.

Член 10 **Освобождаване**

1. Държавите членки предприемат подходящи мерки, за да позволят на предприятията, които отговарят на критериите, посочени в член 6, параграф 1, да поискат освобождаване от задълженията си по настоящата директива, ако съществуването на предприятието не намалява данъчното задължение на неговите действителни собственици или на групата, на която предприятието е член.
2. Държавите членки могат да предоставят това освобождаване за една данъчна година, ако предприятието предостави достатъчни и обективни доказателства, че неговото участие не води до данъчно облекчение за неговите действителни собственици или за групата като цяло, в зависимост от случая. Тези доказателства включват информация за структурата на групата и нейните дейности. Тези доказателства следва да позволяват да се сравни размерът на общия данък, дължим от действителните собственици или от групата като цяло, в зависимост от случая, като се има предвид участието на предприятието,

със сумата, която би била дължима при същите обстоятелства, ако предприятието не съществуваше.

3. След края на данъчната година, за която е предоставено освобождаване в съответствие с параграф 2, държавите членки могат да удължат срока на освобождаване с пет години, при условие че фактическите и правните обстоятелства на предприятието, включително на действителните собственици и на групата, в зависимост от случая, остават непроменени през съответния период.

ГЛАВА III

ДАНЪЧНО ТРЕТИРАНЕ НА ПРЕДПРИЯТИЯТА, КОИТО НЯМАТ МИНИМАЛНО СЪДЪРЖАНИЕ ЗА ДАНЪЧНИ ЦЕЛИ

Член 11

Данъчни последици от липсата на минимално съдържание за данъчни цели в държави членки, различни от държавата членка на предприятието

1. Държавите членки, различни от държавата членка на предприятието, не вземат предвид споразуменията и конвенциите, предвиждащи премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, когато е приложимо, на капитала, които са в сила с държавата членка на предприятието, както и членове 4, 5 и 6 от Директива 2011/96/ЕС и член 1 от Директива 2003/49/ЕО, доколкото тези директиви се прилагат поради това, че предприятието се счита за местно лице за данъчни цели в държава членка, когато са изпълнени следните условия:
 - а) счита се, че дадено предприятие няма минимално съдържание;
 - б) предприятието не оборва презумпцията, посочена в буква а), за дадена данъчна година.
2. Държавата членка на акционерите на предприятието облага относимия доход на предприятието в съответствие с националното си законодателство, все едно този доход е начислен пряко на акционерите на предприятието, и приспада всички данъци, платени върху този доход в държавата членка на предприятието, когато са изпълнени следните условия:
 - а) относимият доход се начислява на предприятие, за което се счита, че няма минимално съдържание;
 - б) предприятието не оборва презумпцията, посочена в буква а);
 - в) както акционерите на предприятието, така и платецът са местни лица за данъчни цели в държава членка.

Първата алинея се прилага независимо от споразуменията или конвенциите, предвиждащи премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, когато е приложимо, на капитала, които са в сила с друга държава членка.

Когато платещт не е местно лице за данъчни цели в държава членка, държавата членка на акционерите на предприятието облага относимия доход на предприятието в съответствие с националното си законодателство, все едно доходът е начислен пряко на акционерите на предприятието, без да се засягат споразуменията или конвенциите, предвиждащи премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, когато е приложимо, на капитала, които са в сила между държавата членка на акционерите на предприятието и третата държава — юрисдикция на платеща;

Когато акционерите на предприятието не са местни лица за данъчни цели в държава членка, държавата членка на платеща на този доход прилага данък, удържан при източника, в съответствие с националното си законодателство, без да се засягат споразуменията или конвенциите, предвиждащи премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, когато е приложимо, на капитала, които са в сила с трета държава — юрисдикция на акционерите на предприятието.

3. Когато имуществото, посочено в член 4, е собственост на предприятие, за което се счита, че няма минимално съдържание, и което не оборва тази презумпция:
- а) държавата членка, в която се намира имуществото, посочено в член 4, буква д), облага с данък това имущество в съответствие с националното си законодателство, все едно това имущество се притежава пряко от акционерите на предприятието, без да се засягат споразуменията или конвенциите, предвиждащи премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, когато е приложимо, на капитала, които са в сила с юрисдикцията на акционерите на предприятието;
 - б) държавата членка на акционерите на предприятието облага с данък това имущество в съответствие с националното си законодателство, все едно то се притежава пряко от акционерите на предприятието, без да се засягат споразуменията или конвенциите, предвиждащи премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, когато е приложимо, на капитала, които са в сила с юрисдикцията, в която се намира имуществото.

Член 12

Данъчни последици от липсата на минимално съдържание за данъчни цели в държавата членка на предприятието

Когато дадено предприятие няма минимално съдържание за данъчни цели в държавата членка, на която е местно лице за данъчни цели, тази държава членка взема едно от следните решения:

- а) отхвърля искането за удостоверение за местно лице за данъчни цели на предприятието, което да бъде използвано извън юрисдикцията на въпросната държава членка;

- б) дава удостоверение за местно лице за данъчни цели, в което се посочва, че предприятието няма право да се ползва от предимствата на споразуменията и конвенциите, предвиждащи премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, когато е приложимо, на капитала, от предимствата на международните споразумения с подобна цел или ефект, както и от тези на членове 4, 5 и 6 от Директива 2011/96/ЕС и член 1 от Директива 2003/49/ЕО.

ГЛАВА IV ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 13 Изменения на Директива 2011/16/ЕС

Директива 2011/16/ЕС се изменя, както следва:

- (1) В член 3 точка 9 се изменя, както следва:

- а) буква а) се заменя със следното:

„а) за целите на член 8, параграф 1 и членове 8а—8аг — системно предоставяне на друга държава членка на предварително определена информация, без предварително отправено искане, на предварително определени редовни интервали от време. За целите на член 8, параграф 1 използването на понятието „налична информация“ се отнася за информация в данъчните регистри на предоставящата я държава членка, която е достъпна в съответствие с процедурите за събиране и обработване на информация в тази държава членка.“;

- б) буква в) се заменя със следното:

„в) за целите на разпоредбите на настоящата директива, различни от разпоредбите на член 8, параграфи 1 и 3а и на членове 8а—8аг — системно предоставяне на предварително определена информация в съответствие с букви а) и б) от настоящата точка.“

- (2) В глава II, раздел II се добавя следният член 8аг:

„Член 8аг

Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация относно предприятията, от които се изисква да представят информация във връзка с показателите за минимално съдържание

1. Компетентният орган на държава членка, която получава информация от предприятие, установено на нейна територия в съответствие с член 7 от Директива [СП] на Съвета (да се въведе цялото заглавие и препратката към

ОВ)*, съобщава тази информация на компетентните органи на всички други държави членки, чрез автоматичен обмен на информация и в срок до 30 дни от получаването на посочената информация, в съответствие с параграф 4 и приложимите практически правила, приети съгласно член 21.

2. Компетентният орган на държава членка, който удостоверява, че дадено предприятие е оборило презумпцията в съответствие с член 9 от Директива [СП] или че дадено предприятие е освободено от задълженията си в съответствие с член 10 от посочената директива, съобщава тази информация на компетентните органи на всички други държави членки, чрез автоматичен обмен на информация и в срок до 30 дни от горепосоченото удостоверяване, в съответствие с приложимите практически правила, приети съгласно член 21.
3. Компетентният орган на държава членка, който достигне до заключение, включително чрез ревизия, съгласно националното законодателство на въпросната държава членка, че дадено предприятие не отговаря на показателите за минимално съдържание, определени в член 7 от Директива [СП], съобщава тази информация на компетентните органи на всички други държави членки, чрез автоматичен обмен на информация и в срок до 30 дни от датата, на която резултатът от ревизията стане окончателен, в съответствие с приложимите практически правила, приети съгласно член 21.
4. Информацията, която компетентният орган на дадена държава членка трябва да съобщи в съответствие с параграф 1 по отношение на всяко предприятие, включва следното:
 - а) данъчен идентификационен номер (ДИН) на предприятието, от което се изисква да представя информация съгласно член 6 от Директива [СП];
 - б) номер за целите на ДДС, ако има такъв, на предприятието, от което се изисква да представя информация съгласно член 6 от Директива [СП];
 - в) идентификационните данни на акционерите на предприятието и на действителните собственици на предприятието съгласно определението в член 3, точки 5 и 6;
 - г) посочване на другите държави членки, ако има такива, които има вероятност да бъдат засегнати от представянето на информация от страна на предприятието;
 - д) идентификационните данни на всяко лице в другите държави членки, което има вероятност да бъде засегнато от представянето на информация от страна на предприятието;
 - е) декларацията, предоставена от предприятието в съответствие с член 7, параграф 1;
 - ж) обобщение на доказателствата, предоставени от предприятието в съответствие с член 7, параграф 2.

5. Без да се засяга параграф 4, информацията, която компетентният орган на дадена държава членка трябва да съобщи в съответствие с параграф 2, включва също така следното:
- з) удостоверение от компетентния орган на държавата членка, че предприятието е оборило презумпцията съгласно член 9 от Директива [СП] или че предприятието е освободено от задължението за представяне на информация съгласно член 10 от посочената директива;
 - и) обобщение на допълнителните доказателства, сметени за относими от органа, компетентен за издаване на удостоверението, че презумпцията е била оборена съгласно член 9 от Директива [СП] или че предприятието е освободено от задължението за представяне на информация съгласно член 10 от посочената директива.
6. Без да се засяга параграф 4, информацията, която компетентният орган на дадена държава членка трябва да съобщи в съответствие с параграф 3, включва и доклада от ревизията, когато такъв доклад е изготвен от компетентния орган.
7. С цел улесняване на обмена на информация, посочен в параграфи 4, 5 и 6, Комисията приема посредством актове за изпълнение практическите правила, необходими за прилагането на параграфи 1—6 от настоящия член, включително мерки за стандартизиране на съобщаването на информацията по параграфи 4, 5 и 6 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 26, параграф 2.
8. За целите на параграфи 1—5 от настоящия член „предприятие“ означава предприятие съгласно определението в член 3, точка 1 от Директива [СП].
9. Обработената информация се съхранява за срок от 5 години и при всички случаи не по-дълго от необходимото за постигане на целите на настоящата директива.
10. Компетентните органи на всяка държава членка се считат за администратори на данни, а Комисията се счита за обработващ лични данни.
11. В случай на неразрешено разкриване на информацията, посочена в параграф 4, букви а) — е), държавите членки може да решат като смекчаваща мярка да преустановят обмена на информация съгласно настоящата директива с държавата членка, в която е настъпило неразрешеното разкриване.“
- (3) В член 20 параграф 5 се заменя със следното:
- „5. Посредством актове за изпълнение Комисията приема стандартни формуляри, включващи правила за езиковия режим, в следните случаи:
- а) преди 1 януари 2017 г. — за автоматичния обмен на информация относно предварителни данъчни становища във връзка с презгранични сделки и предварителни споразумения за ценообразуване съгласно член 8а;

- б) преди 30 юни 2019 г. — за автоматичния обмен на информация относно подлежащи на оповестяване презгранични договорености съгласно член 8аб;
- в) преди 1 януари 2024 г. — за автоматичния обмен на информация относно предприятията, от които се изисква да представят информация във връзка с показателите за минимално съдържание съгласно член 8аг.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 26, параграф 2.

Тези стандартни формуляри не включват елементи, различни от елементите за обмена на информация, изброени в член 8а, параграф 6, член 8аб, параграф 14 и член 8аг, параграфи 4, 5 и 6, и всички други полета, свързани с тези елементи, които са необходими за постигане на целите, определени съответно в членове 8а, 8аб и 8ав.

Езиковият режим, посочен в първа алинея, не възпрепятства държавите членки да предоставят информацията, посочена в членове 8а, 8аб и 8аг, на някой от официалните езици на Съюза. Въпреки това езиковият режим може да предвижда, че основните елементи на обменяната информация се изпращат също така и на друг официален език на Съюза.“;

(4) В член 21 параграф 5 се заменя със следното:

„5. До 31 декември 2017 г. Комисията създава и обезпечава в техническо и логистично отношение защитен централен регистър на държавите членки за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, в който информацията, съобщавана съгласно член 8а, параграфи 1 и 2, се записва с цел изпълнение на изискванията за автоматичен обмен, предвидени в посочените параграфи.

До 31 декември 2019 г. Комисията създава и обезпечава в техническо и логистично отношение защитен централен регистър на държавите членки за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, в който информацията, съобщавана съгласно член 8аб, параграфи 13, 14 и 16, се записва в изпълнение на изискванията за автоматичен обмен, предвидени в посочените параграфи.

До 30 юни 2024 г. Комисията създава и обезпечава в техническо и логистично отношение защитен централен регистър на държавите членки за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, в който информацията, съобщавана съгласно член 8аг, параграфи 1, 2 и 3, се записва в изпълнение на изискванията за автоматичен обмен, предвидени в посочените параграфи.

Компетентните органи на всички държави членки имат достъп до информацията в регистъра. Комисията също има достъп до информацията в регистъра, но при спазване на ограниченията, предвидени съответно в член 8а, параграф 8 и член 8аб, параграф 17. Комисията приема посредством актове за изпълнение необходимите практически правила за

прилагането на първа, втора и трета алинея от настоящия параграф. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 26, параграф 2.

Докато защитеният централен регистър започне да функционира, автоматичният обмен по член 8а, параграфи 1 и 2, член 8аб, параграфи 13, 14 и 16 и член 8аг, параграфи 1, 2 и 3 се извършва в съответствие с параграф 1 от настоящия член и приложимите практически правила.“

ГЛАВА V ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 14 Санкции

Държавите членки установяват система от санкции, приложими при нарушение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и вземат всички мерки, необходими за осигуряване на изпълнението им. Предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Държавите членки гарантират, че тези санкции включват административна имуществена санкция в размер на най-малко 5 % от оборота на предприятието през съответната данъчна година, ако предприятието, от което се изисква да представи информация съгласно член 6, не спази това изискване за дадена данъчна година в определения срок или ако включи декларация с невярно съдържание в данъчната декларация съгласно член 7.

Член 15 Искане за данъчни ревизии

Когато компетентният орган на една държава членка има основание да счита, че предприятие, което е местно лице за данъчни цели в друга държава членка, не е изпълнило задълженията си по настоящата директива, първата държава членка може да поиска от компетентния орган на другата държава членка да извърши данъчна ревизия на предприятието.

Компетентният орган на държавата членка, към която е отправено искането, е длъжен да започне данъчната ревизия в срок от един месец от датата на получаване на искането и да я извърши в съответствие с правилата, уреждащи данъчните ревизии в държавата членка, към която е отправено искането.

Компетентният орган, извършил данъчната ревизия, представя на компетентния орган на подалата искането държава членка обратна информация за резултата от тази ревизия във възможно най-кратък срок и не по-късно от един месец след оповестяването на резултатите от данъчната ревизия.

Член 16
Мониторинг

1. Държавите членки съобщават на Комисията следната информация за всяка данъчна година:
 - а) брой на предприятията, които отговарят на условията, предвидени в член 6, параграф 1;
 - б) брой на предприятията, които са представили информация съгласно член 7;
 - в) санкции, наложени съгласно член 14 за неспазване на изискванията на настоящата директива;
 - г) брой на предприятията, за които се счита, че нямат минимално съдържание в съответствие с член 8, и брой на предприятията, които са оборили тази презумпция в съответствие с член 9;
 - д) брой на предприятията, освободени от изискванията по настоящата директива в съответствие с член 10;
 - е) брой на ревизиите на предприятия, които отговарят на условията, предвидени в член 6, параграф 1;
 - ж) брой на случаите, при които е установено, по-специално след ревизия, че дадено предприятие, за което се е считало, че има минимално съдържание, не извършва значителна дейност;
 - з) брой на подадените искания за обмен на информация и брой на получените искания;
 - и) брой на подадените искания за данъчни ревизии и брой на получените искания.

Държавите членки съобщават на Комисията по нейно искане всяка друга информация, необходима за мониторинга и оценката на изпълнението на настоящата директива.

2. Държавите членки съобщават посочената в параграф 1 информация на всеки шест месеца, в срок до 31 декември на данъчната година, следваща края на шестмесечния период.

Член 17
Доклади

1. До 31 декември 2028 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно изпълнението на настоящата директива.
2. При изготвянето на доклада Комисията взема предвид информацията, съобщена от държавите членки съгласно член 15.

3. Комисията публикува доклада на своя уебсайт.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 18

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от [30 юни 2023 г.] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от [1 януари 2024 г.]

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

1. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 19

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 20

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

1.1. Наименование на предложението/инициативата

БОРБА С ФИКТИВНИТЕ ОБРАЗУВАНИЯ („UNSHELL“)

1.2. Съответни области на политиката

Данъчна политика.

1.3. Предложението/инициативата се отнася до:

ново действие

ново действие след пилотен проект/подготвително действие¹

продължаване на съществуващо действие

сливане или пренасочване на едно или няколко действия към друго/ново действие

1.4. Цел(и)

1.4.1. *Обща(и) цел(и)*

Предложението има за цел да намали загубата на данъчни приходи, свързани с избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане поради използването на фиктивни образувания в ЕС. Освен това предложението ще позволи на държавите членки да опишат точно и да определят количествено степента на данъчните злоупотреби с фиктивни образувания в ЕС. В крайна сметка предложението следва допълнително да обезсърчи създаването на фиктивни образувания в ЕС.

1.4.2. *Конкретна(и) цел(и)*

Конкретни цели

1) Идентифициране на фиктивните образувания в ЕС, с които има риск да се злоупотребява за данъчни цели, чрез използването на обективни критерии за съдържание. След като бъде установено, че има риск с дадено фиктивно образувание риск да се злоупотребява за данъчни цели, с предложението ще бъдат предвидени ясни, предварително определени общи данъчни последици в целия ЕС с цел предотвратяване на данъчни загуби;

2) Компетентните органи на държавите членки следва да разполагат с информация, за да могат да идентифицират фиктивните образувания, които са

¹ Съгласно член 58, параграф 2, буква а) или б) от Финансовия регламент.

местни лица/установени в други държави членки, така че да могат да предотвратят презгранични данъчни злоупотреби, например като отказват данъчни облекчения по данъчни спогодби във връзка с данъците, удържани при източника;

3) Предложението има за цел на първо място да възпре използването на доставчици на услуги по доверително или дружествено управление за създаване на фиктивни образувания в ЕС. Критериите за съдържание, посочени в точка 1) по-горе, са предназначени да противодействат на самите услуги, предлагани от доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление, като например създаването на пощенски адреси, които доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление предоставят на фиктивните образувания.

1.4.3. Очакван(и) резултат(и) и отражение

Обхванатите образувания ще трябва да представят информация на данъчните администрации за това дали отговарят на показателите за минимално съдържание, или не. За образуванията, които не отговарят на тези показатели, ще има данъчни последици.

1.4.4. Показатели за изпълнението

Да се посочат показателите за проследяване на напредъка и постиженията.

Общи цели	Показатели	Инструменти за измерване/източници на данни
Използване на общи критерии за съдържание с цел установяване на фиктивните образувания, за да се предотврати загубата на данъчни приходи поради отклонение от данъчно облагане и избягване на данъци.	Допълнителни данъчни приходи, осигурени благодарение на инициативата, която не позволява на фиктивните образувания да получават данъчни облекчения на национално или презгранично равнище.	Годишна оценка на автоматичния обмен на информация (източник: данъчните администрации на държавите членки)
Предоставяне на информация на държавите членки с цел установяване на фиктивните образувания, използвани за данъчни злоупотреби.	Брой на извършените обмени на информация във връзка с фиктивни образувания и дейности по спазване на	Данни, представяни ежегодно от държавите членки на Комисията за целите на мониторинга (източник: данъчните администрации на държавите членки)

	изискванията от страна на държавите членки.	
Възпиращ ефект върху създаването на фиктивни образувания в ЕС от доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление.	Качествена оценка от страна на държавите членки на въздействието на инициативата върху възпирането на предлагането на услуги за създаване на фиктивни образувания от страна на доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление.	Годишна оценка на автоматичния обмен на информация (източник: данъчните администрации на държавите членки)

1.5. Мотиви за предложението/инициативата

1.5.1. Изисквания, които трябва да бъдат изпълнени в краткосрочна или дългосрочна перспектива, включително подробен график за изпълнението на инициативата

Правните субекти и договорености, от които се изисква да представят информация съгласно предложението, ще извършват самооценка, като използват критериите за съдържание, за да се прецени дали съществува риск с тях да се злоупотребява за данъчни цели. Информацията за образуванията и договореностите, които трябва да извършват самооценка в дадена държава членка, се обменя автоматично с компетентните органи на другите държави членки. В тази връзка компетентните органи ще трябва да записват разкритата информация в централен регистър, до който ще имат достъп всички държави членки. На Комисията ще бъде предоставен ограничен достъп до регистъра с цел да се гарантира, че тя разполага с достатъчно информация, за да наблюдава действието на директивата. В предложението ще се използват практическите правила, които понастоящем се съдържат в Директива 2011/16/ЕС относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане (ДАС).

Що се отнася до сроковете от създаването на другите централни регистри за целите на обмена на данъчна информация, като ДАС3 и ДАС6, държавите членки и Комисията ще се нуждаят от най-малко 18 месеца след приемането на предложението, за да могат да въведат системите, позволяващи обмена на информация между държавите членки. Очаква се изпълнението да започне от януари 2024 г.

- 1.5.2. *Добавена стойност от участието на Съюза (може да е в резултат от различни фактори, например ползи по отношение на координацията, правна сигурност, по-добра ефективност или взаимно допълване). За целите на тази точка „добавена стойност от участието на Съюза“ е стойността, която е резултат от намесата на ЕС и е допълнителна спрямо стойността, която би била създадена само от отделните държави членки.*

Предложението няма за цел да замени съществуващите национални и международни правила за борба с данъчните злоупотреби чрез фиктивни образувания в ЕС. Вместо това предложението има за цел да укрепи и допълни съществуващите мерки, като предостави обективни критерии за съдържание с цел предотвратяване на презграничните данъчни злоупотреби. Наличието на единни правила би гарантирало съгласуваност на изискванията за съдържание за данъчни цели в ЕС, както и относно мерките за противодействие, които следва да се прилагат, включително данъчните последици и санкциите при неспазване на изискванията.

Дружествата от една група в целия ЕС ще реализират икономии от мащаба, тъй като ще трябва да се прилага само един набор от правила за съдържанието. Това ще гарантира равни условия и лоялна конкуренция за предприятията в ЕС.

- 1.5.3. *Изводи от подобен опит в миналото*

Инициативата е нов механизъм. Предпочитаният вариант в оценката на въздействието се основава на подхода, прилаган от ЕС при оценяването на съдържанието в съответните трети държави като част от процеса, водещ до съставянето и актуализирането на списъка на ЕС на юрисдикциите, неосказващи съдействие за данъчни цели. Той има за цел да възпроизведе някои от особеностите на този процес.

- 1.5.4. *Съвместимост с многогодишната финансова рамка и евентуални синергии с други подходящи инструменти*

В съобщението си относно данъчното облагане на предприятията през 21-ви век Комисията пое ангажимент да внесе до края на 2021 г. законодателно предложение за определяне на правила на Съюза за неутрализиране на злоупотребата с фиктивни образувания за данъчни цели. Предложението ще използва процедурите, договореностите и ИТ инструментите, които вече са създадени или са в процес на разработване в рамките на ДАС.

- 1.5.5. *Оценка на различните налични варианти за финансиране, включително възможностите за преразпределяне на средства*

Разходите по изпълнението на инициативата ще се финансират от бюджета на ЕС само по отношение на централните елементи за системата за автоматичен обмен на информация. Държавите членки ще носят отговорност за изпълнението на предвидените мерки.

1.6. Продължителност и финансово отражение на предложението/инициативата

ограничен срок на действие

- в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ
- Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ за бюджетни кредити за поети задължения и от ГГГГ до ГГГГ за бюджетни кредити за плащания.

неограничен срок на действие

- Осъществяване с период на започване на дейност от ГГГГ до ГГГГ,
- последван от функциониране с пълен капацитет.

1.7. Предвидени методи на управление²

Пряко управление от Комисията

- от нейните служби, включително от нейния персонал в делегациите на Съюза;
- от изпълнителните агенции

Споделено управление с държавите членки

Непряко управление чрез възлагане на задачи по изпълнението на бюджета на:

- трети държави или определените от тях органи;
- международни организации и техните агенции (да се уточни);
- ЕИБ и Европейския инвестиционен фонд,
- органите, посочени в членове 70 и 71 от Финансовия регламент;
- публичноправни органи;
- частноправни органи със задължение за обществена услуга, доколкото им са предоставени подходящи финансови гаранции;
- частноправни органи на държава членка, на които е възложено осъществяването на публично-частно партньорство и които разполагат с подходящи финансови гаранции;

² Подробности във връзка с методите на управление и позоваванията на Финансовия регламент могат да бъдат намерени на уебсайта BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- □ лица, на които е възложено изпълнението на специфични дейности в областта на ОВППС съгласно дял V от ДЕС и които са посочени в съответния основен акт.

Забележки

Настоящото предложение се основава на съществуващите системи и рамка за автоматичен обмен на информация чрез централен регистър за предварителни презгранични данъчни становища („ДАСЗ“) и подлежащи на оповестяване трансгранични данъчни договорености („ДАСб“), които бяха разработени в съответствие с член 21 от Директива 2011/16/ЕС в контекста на тези предходни изменения на ДАС. Комисията, в сътрудничество с държавите членки чрез мерки за изпълнение, ще изготви стандартизирани формуляри и ще определи форматите за обмен на информация. Що се отнася до мрежата CCN, която ще позволява обмена на информация между държавите членки, Комисията отговаря за разработването ѝ, а държавите членки се задължават да създадат подходяща национална инфраструктура, която ще даде възможност за обмен на информация чрез мрежата CCN.

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

Комисията ще гарантира, че са въведени механизми за мониторинг и оценка на действието на интервенцията и за нейната оценка спрямо основните цели на политиката. Като се има предвид, че „борбата с фиктивните образувания (Unshell)“ включва изменение на ДАС, мониторингът и оценката биха могли да се извършват в съответствие с другите елементи на административното сътрудничество.

Държавите членки ежегодно ще представят на Комисията данни за целите на информацията, посочена в таблицата по-горе относно показателите за изпълнение, които ще се използват за наблюдение на съответствието с предложението.

Щом има налични данни от мониторинга, Комисията ще преразгледа обхвата на интервенцията, за да проучи възможността тя да бъде разширена, така че да обхване и други сектори, и/или някои от нейните характеристики да бъдат преразгледани.

Пет години след прилагането на предложението ще бъде извършена оценка, която ще позволи на Комисията да направи преглед на резултатите от политиката по отношение на нейните цели, както и на цялостното въздействие по отношение на данъчните приходи, предприятията и вътрешния пазар.

2.2. Системи за управление и контрол

2.2.1. Обосновка на предложените начини за управление, механизми за финансиране на изпълнението, начини за плащане и стратегия за контрол

За изпълнението на инициативата ще се разчита на компетентните органи (данъчните администрации) на държавите членки. Те ще отговарят за

финансирането на собствените си национални системи и за адаптациите, необходими за обмена на информация с централния регистър, който ще бъде създаден за целите на предложението.

Комисията ще създаде инфраструктурата, включително централния регистър, която ще осигури възможност за обмена на информация между държавите членки относно идентифицирането на фиктивните образувания. За ДАС са създадени ИТ системи, които ще бъдат използвани за тази инициатива. Комисията ще финансира системите, необходими за осъществяването на обмена на информация, включително централния регистър, върху които ще бъдат упражнени основните елементи на контрол, а именно по отношение на договорите за възлагане на обществени поръчки, техническата проверка на обществените поръчки, предварителната проверка на поетите задължения и предварителната проверка на плащанията.

2.2.2. Информация относно установените рискове и системите за вътрешен контрол, създадени с цел намаляването им

Предложената интервенция ще се основава на система за деклариране, което води до риск от недеклаиране или невярно деклариране от страна на правните субекти и договорености, които са задължени да извършват самооценка по критериите за съдържание съгласно предложението. От държавите членки ще се изисква да правят ревизия на тези самооценки и ежегодно да докладват на Комисията статистически данни, включително за броя на ревизираните образувания и санкциите за неспазване на изискванията.

С цел да се преодолее рискът от неспазване на изискванията от страна на правните субекти и договорености, предложението включва система за налагане на санкции. Националните данъчни органи ще отговарят за налагането на санкции и в по-общ план за гарантиране на спазването на принципа за „борба с фиктивните образувания (Unshell)“. Санкциите са определени в достатъчно голям размер, за да имат възпиращ ефект. Освен това националните данъчни администрации ще могат да извършват ревизии за откриване и възпиране на случаите на неспазване на изискванията.

За да наблюдава правилното прилагане на предложението, Комисията ще има ограничен достъп до централния регистър, където държавите членки ще обменят информация относно образуванията и договореностите, които представят информация съгласно предложението.

Основните елементи на стратегията за контрол са следните:

Договори за възлагане на обществени поръчки

Процедурите за контрол при обществени поръчки, определени във Финансовия регламент: всички договори за обществени поръчки се сключват при спазване на установената процедура за проверка на плащането от страна на службите на Комисията, като се вземат предвид договорните задължения и доброто финансово и общо управление. Във всички договори, сключени между Комисията и бенефициерите, се предвиждат мерки за борба с измамите (проверки, доклади и др.). Изготвя се подробно задание, което стои в основата

на всеки отделен договор. При процеса на приемане се следва точно методологията ТЕМРО на ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“: резултатите се преглеждат, изменят се при необходимост и накрая изрично се приемат (или отхвърлят). Фактури не се плащат без „писмо за приемане“.

Техническа проверка при обществена поръчка

ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ извършва проверки на резултатите и осъществява надзор на операциите и услугите, извършвани или предоставяни от изпълнителите. Освен това тя редовно извършва одити на качеството и сигурността на изпълнителите. При одитите на качеството се проверява доколко реално прилаганите от изпълнителите процеси съответстват на правилата и процедурите, определени в техните планове за качество. Одитите на сигурността са насочени към специфичните процеси, процедури и структура.

В допълнение към горепосочените проверки ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ извършва традиционните финансови проверки:

Предварителна проверка на поетите задължения

Всички поети задължения в ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ се проверяват от ръководителя на отдел „Финанси“ и съответното звено за кореспондентски отношения в областта на човешките ресурси. В съответствие с това 100 % от сумите, за които са поети задължения, са подложени на предварителна проверка. Тази процедура осигурява високо ниво на увереност по отношение на законосъобразността и редовността на операциите.

Предварителна проверка на плащанията

100 % от плащанията се проверяват предварително. Освен това поне едно плащане (от всички категории разходи) седмично се избира на случаен принцип за допълнителна предварителна проверка, която се извършва от ръководителя на отдел „Финанси“ и съответното звено за кореспондентски отношения в областта на човешките ресурси. Няма количествена цел за обхвата, тъй като целта на тази проверка е плащанията да се проверяват „на случаен принцип“ с оглед да се удостовери, че всички плащания се изготвят в съответствие с изискванията. Останалите плащания се обработват ежедневно в съответствие с приложимите правила.

Декларации на вторично оправомощени разпоредители с бюджетни кредити (ВОРБК)

Всички ВОРБК подписват декларации в подкрепа на годишния доклад за дейността за съответната година. Тези декларации обхващат операциите по програмата. ВОРБК декларират, че операциите, свързани с изпълнението на бюджета, са извършени в съответствие с принципите на доброто финансово управление, че въведените системи за управление и контрол дават задоволителна увереност по отношение на законосъобразността и редовността на операциите, както и че рисковете, свързани с тези операции, са правилно установени и отчетени, и че са предприети действия за намаляването им.

2.2.3. *Оценка и обосновка на разходната ефективност на проверките (съотношение „разходи за контрол ÷ стойност на съответните управлявани фондове“) и оценка на очакваната степен на риска от грешки (при плащане и при приключване)*

Въведените проверки осигуряват на ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ достатъчна гаранция за качеството и редовността на разходите и за намаляването на риска от неспазване. Горепосочените мерки в стратегията за контрол намаляват потенциалните рискове под целевото равнище от 2 % и достигат до всички бенефициери. Всякакви допълнителни мерки за по-нататъшно намаляване на риска биха довели до несъразмерно високи разходи и поради това такива не се предвиждат. Общите разходи, свързани с изпълнението на горепосочената стратегия за контрол – за всички разходи по програма „Фискалис“ – са ограничени до 1,6 % от общия размер на извършените плащания. Очаква се това процентно съотношение да се запази за тази инициатива. Стратегията за контрол на програмата ограничава практически до нула риска от неспазване и е пропорционална на отчетените рискове.

2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

Да се посочат съществуващите или планираните мерки за превенция и защита, например от стратегията за борба с измамите.

Европейската служба за борба с измамите (OLAF) може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета³ и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета⁴, за да установи дали е налице измама, корупция или всякаква друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза във връзка със споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор за финансиране съгласно този регламент.

³ Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) (ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1.)

⁴ Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове

- Съществуващи бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид на разхода	Вноска			
			от държави от ЕАСТ ²	от държави кандидатки ³	от трети държави	по смисъла на член 21, параграф 2, буква б) от Финансовия регламент
	14.03.01	Многогод./Едногод. ¹ .				
	Подобряване на правилното функциониране на данъчните системи	Многогод. д./едногод. од.	НЕ	НЕ	НЕ	НЕ

- Поискани нови бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид на разхода	Вноска			
			от държави от ЕАСТ	от държави кандидатки	от трети държави	по смисъла на член 21, параграф 2, буква б) от Финансовия регламент
	Номер	Многогод.				
	Не е приложимо	Многогод. од.	НЕ	НЕ	НЕ	НЕ

¹ Многогод. = Многогодишни бюджетни кредити / Едногод. = Едногодишни бюджетни кредити.

² ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

³ Държави кандидатки и, ако е приложимо, потенциални кандидатки от Западните Балкани.

3.2. Очаквано финансово отражение на предложението върху бюджетните кредити

3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху бюджетните кредити за оперативни разходи

- Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи
- Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи съгласно обяснението по-долу:

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Функция от многогодишната финансова рамка	Номер	14.03.01
--	-------	----------

ГД: „Данъчно облагане и митнически съюз“			2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	ОБЩО
• Бюджетни кредити за оперативни разходи									
Бюджетен ред 14.03.01	Поети задължения	(1a)	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Плащания	(2a)		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008
ОБЩО бюджетни кредити за ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“	Поети задължения	=1a+1 б+3	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Плащания	=2a+2 б+3		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008

Функция от многогодишната финансова рамка	7	„Административни разходи“
--	---	---------------------------

Тази част следва да бъде попълнена, като се използва таблицата за бюджетни данни от административно естество, която най-напред се въвежда в [приложението към законодателната финансова обосновка](#) (приложение V към вътрешните правила), което се качва в DECIDE за провеждането на вътрешни консултации между службите.

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая): Текущи цени

		2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	ОБЩО МФР за 2021— 2027 г.
ГД: „Данъчно облагане и митнически съюз“							
• Човешки ресурси		0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,444
• Други административни разходи — командировки		0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,028
ОБЩО ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“	Бюджетни кредити	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472

ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка	(Общо задължения = поети общо плащания)	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472
---	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая): Текущи цени

		2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	ОБЩО МФР за 2021— 2027 г.

ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИИ 1—7 от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	1	0,120	0,120	0,120	0,120	1,480
	Плащания	0,320	0,718	0,120	0,120	0,120	1,398

3.2.2. *Обобщение на очакваното отражение върху бюджетните кредити за административни разходи*

- Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за административни разходи
- Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за административни разходи съгласно обяснението по-долу:

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

	Година 2023	Година 2024	Година 2025	Година 2026	Година 2027	Година 2028	Година 2029	ОБЩО
--	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------

ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси	0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,516
Други административни разходи	0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,032
Междинен сбор за ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548

Извън ФУНКЦИЯ 7¹ от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси								
Други разходи с административен характер								
Междинен сбор извън ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка								

ОБЩО	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548
-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Бюджетните кредити, необходими за човешки ресурси и други разходи с административен характер, ще бъдат покрити от бюджетни кредити на ГД, които вече са определени за управлението на действието и/или които са преразпределени в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнително отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

¹ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

3.2.2.1. Очаквани нужди от човешки ресурси

- Предложението/инициативата не налага използване на човешки ресурси.
- Предложението/инициативата налага използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

Оценката се посочва в еквиваленти на пълно работно време

	Година 2023	Година 2024	Година 2025	Година 2026	Година 2027	Година 2028	Общо
• Длъжности в щатното разписание (длъжностни лица и срочно наети служители)							
20 01 02 01 (Централа и представителства на Комисията)	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8
20 01 02 03 (Делегации)							
01 01 01 01 (Непреки научни изследвания)							
01 01 01 11 (Преки научни изследвания)							
Други бюджетни редове (да се посочат)							
• Външен персонал (в еквивалент на пълно работно време — ЕПРВ)¹							
20 02 01 (ДНП, КНЕ, ПНА от общия финансов пакет)							
20 02 03 (ДНП, МП, КНЕ, ПНА и МЕД в делегациите)							
XX 01 xx yy zz²	— в централата						
	— в делегациите						
01 01 01 02 (ДНП, КНЕ, ПНА — Непреки научни изследвания)							
01 01 01 12 (ДНП, КНЕ, ПНА — Преки научни изследвания)							
Други бюджетни редове (да се посочат)							
ОБЩО	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8

XX е съответната област на политиката или бюджетен дял.

Нуждите от човешки ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, на който вече е възложено управлението на дейността и/или който е преразпределен в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

Описание на задачите, които трябва да се изпълнят:

Длъжностни лица и срочно наети служители	Подготовка на заседания и кореспонденция с ДЧ, работа по формулярите, ИТ форматите и централния регистър.
Външен персонал	Не е приложимо

¹ ДНП = договорно нает персонал; МП = местен персонал; КНЕ = командирован национален експерт; ПНА = персонал, нает чрез агенции за временна заетост; МЕД = младши експерт в делегация.

² Подтаван за външния персонал, покрит с бюджетните кредити за оперативни разходи (предишни редове ВА).

3.2.3. Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка

Предложението/инициативата:

- може да се финансира изцяло чрез преразпределяне на средства в рамките на съответната функция от многогодишната финансова рамка (МФР).

--

- налага да се използват неразпределеният марж под съответната функция от МФР и/или специалните инструменти, предвидени в Регламента за МФР.

Обяснете какво е необходимо, като посочите съответните функции, бюджетни редове и суми и инструментите, които се предлага да бъдат използвани.
--

- налага преразглеждане на МФР.

Обяснете какво е необходимо, като посочите съответните функции, бюджетни редове и суми.

3.2.4. Финансов принос от трети страни

Предложението/инициативата:

- не предвижда съфинансиране от трети страни
- предвижда следното съфинансиране от трети страни, като оценките са дадени по-долу:

Бюджетни кредити в млн. евро (до 3-я знак след десетичната запетая)

	Година N ¹	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			Общо
Да се посочи съфинансиращият орган								
ОБЩО съфинансирани бюджетни кредити								

¹ Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата. Моля, заменете буквата N с очакваната първа година от изпълнението (например: 2021 г.). Същото за следващите години.

3.3. Очаквано отражение върху приходите

- Предложението/инициативата няма финансово отражение върху приходите.
- Предложението/инициативата има следното финансово отражение:
 - върху собствените ресурси
 - върху разните приходи
 - Моля, посочете дали приходите са записани по разходни бюджетни редове

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Приходен ред:	бюджетен	Налични бюджетни кредити за текущата финансова година	Въздействие на предложението/инициативата ²					
			Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)	
Статия								

За целевите приходи да се посочат съответните разходни бюджетни редове.

Други забележки (например метод/формула за изчисляване на отражението върху приходите или друга информация).

² Що се отнася до традиционните собствени ресурси (мита, налози върху захарта), посочените суми трябва да бъдат нетни, т.е. брутни суми, от които са приспаднати 20 % за разходи по събирането.